

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

P9_TA(2021)0050

Wdrażanie układu o stowarzyszeniu UE z Ukrainą**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie wdrożenia układu o stowarzyszeniu UE z Ukrainą (2019/2202(INI))**

(2021/C 465/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 8 oraz tytuł V, a w szczególności art. 21, 22, 36, 37 i 49, Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz część piątą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w tym pogłębioną i kompleksową umowę o wolnym handlu, która weszła w życie 1 września 2017 r., oraz powiązany program stowarzyszeniowy,
- uwzględniając wejście w życie 11 czerwca 2017 r. ruchu bezwizowego dla obywateli Ukrainy w wyniku wprowadzenia zmian do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 przez Parlament Europejski i Radę,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje dotyczące Ukrainy, w szczególności z 12 grudnia 2018 r. w sprawie wdrożenia układu o stowarzyszeniu UE z Ukrainą ⁽²⁾ oraz z 21 stycznia 2016 r. w sprawie układów o stowarzyszeniu / pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą ⁽³⁾, a także swoje zalecenie z 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Partnerstwa Wschodniego przed szczytem w czerwcu 2020 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdania Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) w sprawie Ukrainy, w szczególności 30. sprawozdanie w sprawie praw człowieka na Ukrainie z września 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ z 19 czerwca 2020 r. pt. „Situation of human rights in the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, Ukraine” („Sytuacja w dziedzinie praw człowieka w Republice Autonomicznej Krymu i w Sewastopolu na Ukrainie”),
- uwzględniając wspólny dokument roboczy Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 12 grudnia 2019 r. w sprawie sprawozdania z wdrożenia układu o stowarzyszeniu przez Ukrainę (SWD(2019)0433),
- uwzględniając wspólne oświadczenie z 22. szczytu UE–Ukraina, który odbył się 6 października 2020 r.,
- uwzględniając działania i zalecenia Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, Forum Społeczeństwa Obywatelskiego Partnerstwa Wschodniego oraz innych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego na Ukrainie,
- uwzględniając oświadczenia końcowe i zalecenia posiedzenia Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE–Ukraina z 19 grudnia 2019 r.,
- uwzględniając konkluzje misji obserwacji wyborów prezydenckich na Ukrainie 31 marca i 21 kwietnia 2019 r., jak również wcześniejszych wyborów parlamentarnych 21 lipca 2019 r.,
- uwzględniając wypłatę 29 maja 2020 r. pożyczki w wysokości 500 mln EUR dla Ukrainy w ramach czwartego programu pomocy makrofinansowej Komisji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39.⁽²⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 116.⁽³⁾ Dz.U. C 11 z 12.1.2018, s. 82.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0167.

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- uwzględniając bezprecedensowe pakiety pomocy wprowadzone przez UE w celu udzielenia pomocy krajom sąsiadującym w walce z pandemią COVID-19, a w szczególności długoterminowe pożyczki w wysokości 1,2 mld EUR udzielone Ukrainie na bardzo korzystnych warunkach na mocy decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/701 z 25 maja 2020 r. w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej na rzecz partnerów objętych procesem rozszerzenia i polityką sąsiedztwa w związku z kryzysem wywołanym pandemią COVID-19 ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając wspólne oświadczenie Komisji NATO–Ukraina z 31 października 2019 r.,
  - uwzględniając piąte krajowe sprawozdanie monitorujące Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji (ECRI), opublikowane we wrześniu 2017 r., a także konkluzje w sprawie Ukrainy dotyczące stanu wdrożenia zaleceń z 2017 r., opublikowane w czerwcu 2020 r.,
  - uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich ⁽⁶⁾ w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową, oraz normy przyjęte przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy,
  - uwzględniając sprawozdanie końcowe z misji obserwacji wyborów z ramienia Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (ODIHR) OBWE z 21 lipca 2019 r. w sprawie przedterminowych wyborów parlamentarnych na Ukrainie,
  - uwzględniając wykaz postrzegania korupcji z 2019 r. sporządzany przez Transparency International, w którym Ukraina zajęła 126. miejsce spośród 180 ocenionych państw i terytoriów (pierwsze miejsce oznacza najniższą korupcję),
  - uwzględniając Konwencję ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych oraz Europejską kartę języków regionalnych lub mniejszościowych, przyjęte 5 listopada 1992 r.,
  - uwzględniając opinię Komisji Weneckiej w sprawie ustawy o wspieraniu funkcjonowania języka ukraińskiego jako języka urzędowego oraz opinię w sprawie przepisów ustawy o szkolnictwie z 5 września 2017 r., które dotyczą stosowania języka urzędowego oraz języków mniejszościowych i innych języków w edukacji,
  - uwzględniając opinię Komisji Weneckiej z dnia 10 grudnia 2020 r. w sprawie Trybunału Konstytucyjnego Ukrainy,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
  - uwzględniając opinię Komisji Handlu Międzynarodowego,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0219/2020),
- A. mając na uwadze, że układ o stowarzyszeniu, wraz z pogłębioną i kompleksową umową o wolnym handlu, stanowi podstawę stosunków Unii Europejskiej z Ukrainą opartych na partnerstwie politycznym i integracji gospodarczej oraz stanowi plan działań na rzecz reform, którego pełne wdrożenie należy uznać za umożliwienie stałego zbliżenia prowadzącego do stopniowej integracji z rynkiem wewnętrznym Unii oraz pełnego korzystania z potencjału układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, a także czerpania z nich korzyści;
- B. mając na uwadze, że Ukraina ma europejskie perspektywy zgodnie z art. 49 TUE i może ubiegać się o członkostwo w Unii Europejskiej, o ile spełnia wszystkie kryteria kopenhaskie, przestrzega zasad demokracji i respektuje podstawowe wolności oraz prawa człowieka i mniejszości, a także szanuje praworządność;
- C. mając na uwadze, że podczas 22. szczytu UE–Ukraina potwierdzono europejskie aspiracje Ukrainy i z zadowoleniem przyjęto dokonane przez nią proeuropejskie wybory, dostrzeżono istotne postępy Ukrainy w procesie reform, a także z zadowoleniem przyjęto już osiągnięte rezultaty wdrażania układu o stowarzyszeniu oraz sukces pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu (DCFTA);
- D. mając na uwadze, że w 2019 r. Ukraina przeszła trudny okres wyborczy, zarówno na szczeblu prezydenckim, jak i parlamentarnym, oraz że należy pochwalić sposób, w jaki kraj ten poradził sobie z tymi procesami oraz pokojowym i uporządkowanym przejściem władzy w ich następstwie;

⁽⁵⁾ Dz.U. L 165 z 27.5.2020, s. 31.

⁽⁶⁾ CM/Rec(2010)5, dostępne pod adresem https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805cf40a

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- E. mając na uwadze, że ogólnokrajowe wybory lokalne 25 października 2020 r. stanowiły kolejny test stanu demokracji i szansę na dalszą konsolidację; mając na uwadze, że w okresie poprzedzającym wybory lokalne 25 października 2020 r. dochodziło do prób zmiany kodeksu wyborczego podczas trwającej kampanii wyborczej, oraz że brak jasnych środków reagowania na sytuację wynikającą z COVID-19 nadal rodzi poważne obawy pod względem przyjmowania nowych norm bezpiecznego głosowania;
- F. mając na uwadze, że ograniczona misja obserwacji wyborów ODIHR stwierdziła, że wybory lokalne na Ukrainie w dniu 25 października 2020 r. były szczególnie ważne w kontekście niedawnych reform decentralizacyjnych, w ramach których przekazano władzom lokalnym znaczne uprawnienia i zasoby, że generalnie proces wyborczy przebiegał spokojnie, był dobrze zorganizowany i przejrzysty, a procedury były w większości przestrzegane oraz że, ogólnie rzecz biorąc, Centralna Komisja Wyborcza Ukrainy dotrzymała wszystkich terminów prawnych i działała w sposób bezstronny, otwarty i przejrzysty;
- G. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie i eksperci ds. wyborów zgłaszali, że lokalne organizacje partii, kandydaci i członkowskie komisje wyborczych nie mogli odpowiednio przygotować się do rejestracji kandydatów, gdyż kodeks wyborczy został przyjęty bezpośrednio przed rozpoczęciem procesu wyborczego;
- H. mając na uwadze, że wprowadzenie odgórnego mechanizmu kontroli ustanawiającego zasady mandatu imperatywnego, a także powiązanie list partyjnych z minimalną liczbą 10 000 wyborców osłabiają demokratyczny charakter wyborów;
- I. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie skrytykowało decyzję o nieprzeprowadzeniu wyborów w 18 gminach lokalnych w kontrolowanych przez rząd regionach Doniecka i Ługańska bez jasnego uzasadnienia tej decyzji przez administrację cywilno-wojskową, co w praktyce pozbawiło praw wyborczych około 475 000 wyborców mieszkających w tych gminach;
- J. mając na uwadze, że w szczególności w drugiej połowie 2019 r., aby szybko wdrożyć reformę obiecaną podczas kampanii wyborczych, tempo działalności legislacyjnej pozostawało szczególnie wysokie, czasami kosztem kontroli parlamentarnej, przejrzystości i jakości prawodawstwa;
- K. mając na uwadze, że choć Ukraina poczyniła znaczne postępy w realizacji zobowiązań wynikających z układu o stowarzyszeniu i w integracji z Unią, to szereg zainicjowanych reform musi zostać zakończonych, w szczególności w obszarze praworządności, dobrych rządów i zwalczania korupcji; mając na uwadze, że pomimo znacznych postępów powszechna korupcja nadal utrudnia proces reform na Ukrainie; mając na uwadze, że trwający kryzys konstytucyjny zagraża zdolności prezydenta i Rady Najwyższej do przeprowadzenia reform; mając na uwadze, że oligarchowie wydają się odzyskiwać wpływy polityczne; mając na uwadze, że należy przyjąć jeszcze pewne dodatkowe środki w celu uniknięcia regresu, z naciskiem na sądownictwo;
- L. mając na uwadze, że potencjał przyjętych reform nie jest w pełni wykorzystywany ze względu na dynamikę procesu reform i powiązane wyzwania instytucjonalne; mając na uwadze, że reformy są również osłabiane przez wewnętrzną niestabilność instytucjonalną i sprzeczności, brak jasnych punktów odniesienia, słabe zdolności, ograniczone zasoby i czynniki zewnętrzne, takie jak pandemia COVID-19, a także ze względu na brak woli politycznej do zaakceptowania i zapewnienia pełnej niezależności instytucji sądowniczych i gospodarczych, a także do unikania wybiórczego wymierzania sprawiedliwości;
- M. mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu Komisji NATO–Ukraina z 31 października 2019 r. wezwano Ukrainę do wywiązania się z międzynarodowych obowiązków i zobowiązań, poszanowania praw człowieka i mniejszości oraz pełnego wdrożenia zaleceń i konkluzji Komisji Weneckiej w sprawie ustawy o szkolnictwie;
- N. mając na uwadze, że w najnowszym sprawozdaniu OHCHR zwrócono uwagę na brak postępów w postępowaniach karnych dotyczących odpowiedzialności za poważne naruszenia praw człowieka rzekomo popełnione przez członków sił ukraińskich, a także opóźnienia i niewystarczające postępy w dochodzeniach w sprawach związanych z Majdanem;
- O. mając na uwadze, że według najnowszego raportu Transparency International wskaźnik postrzegania korupcji na Ukrainie spadł do poziomów z 2017 r.;
- P. mając na uwadze, że poparcie dla modernizacji, deoligarchizacji, reform i walki z korupcją jest nadal bardzo wysokie wśród obywateli Ukrainy i dlatego należy zareagować na te oczekiwania bez dalszych opóźnień;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- Q. mając na uwadze, że przed wybuchem pandemii COVID-19 gospodarka ukraińska odzyskała stabilność i wykazywała zadowalający wzrost oraz zmniejszające się bezrobocie, co wspierały postępy w wykorzystaniu potencjału układu o stowarzyszeniu oraz pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu;
- R. mając na uwadze, że istnieje potrzeba utrzymania przez Ukrainę stabilności makroekonomicznej w drodze wywiązania się z jej zobowiązań wobec Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz wdrażania wszystkich średnioterminowych kierunków polityki strukturalnej uzgodnionych w ramach unijnego programu pomocy makrofinansowej, a także zapewnienia silnego i niezależnego Narodowego Banku Ukrainy;
- S. mając na uwadze, że trwający kryzys światowy wymaga skoordynowanego podejścia i nadzwyczajnych pakietów środków wsparcia; mając na uwadze, że środki nadzwyczajne muszą być proporcjonalne i ograniczone w czasie oraz muszą być zgodne z podstawowymi wolnościami;
- T. mając na uwadze, że UE solidaryzowała się z ludnością Ukrainy od początku pandemii COVID-19, zapewniając wsparcie finansowe i materialne w ramach programów dwustronnych i regionalnych, takie jak udostępnione Ukrainie przez Unię w marcu, kwietniu i maju 2020 r.;
- U. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębiła problemy ukraińskiego systemu opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że chociaż opieka zdrowotna jest bezpłatna zgodnie z ukraińskim prawem, rzeczywistość, z którą styka się wielu obywateli kraju wymagających leczenia, jest zupełnie inna, co wynika z przewlekłego charakteru reformy prowadzonej przez ukraińskie ministerstwo zdrowia;
- V. mając na uwadze, że w świetle pandemii COVID-19 jeszcze ważniejsze jest ciągle świadczenie pomocy humanitarnej oraz zapewnienie specjalnej misji obserwacyjnej OBWE, agencjom ONZ, organizacjom pozarządowym i Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża nieograniczonego dostępu do obszarów nieobjętych kontrolą rządu;
- W. mając na uwadze, że niezależność, suwerenność i integralność terytorialna Ukrainy w jej uznanych na arenie międzynarodowej granicach, a także jej zdolność do wdrażania niezbędnych reform gospodarczych i społecznych są nadal poważnie osłabiane przez ukierunkowane kampanie dezinformacyjne, cyberataki i inne zagrożenia hybrydowe, jak również nierozwiązany konflikt na wschodzie kraju, wywołany przez trwającą rosyjską agresję militarną i okupację dużych części obwodu donieckiego i ługańskiego, a także ciągłą nielegalną okupację i aneksję przez Rosję Republiki Autonomicznej Krymu i Sewastopola, co pogarsza sytuację w zakresie praw człowieka oraz stanowi przeszkodę dla wzmocnienia dobrobytu, stabilności i wzrostu w kraju;
- X. mając na uwadze, że UE zdecydowanie potępiła trwającą rosyjską agresję wobec Ukrainy, w tym nielegalną aneksję Krymu i Sewastopola, naruszającą jej suwerenność i integralność terytorialną, nie uznaje i nie będzie uznawać tej sytuacji oraz, w związku z tym, nadal wdraża środki ograniczające wobec osób i podmiotów zaangażowanych w to naruszenie prawa międzynarodowego;
- Y. mając na uwadze, że UE ciągle wspiera działania formatu normandzkiego, OBWE, trójstronnej grupy kontaktowej i specjalnej misji obserwacyjnej OBWE na Ukrainie oraz z zadowoleniem przyjęła konstruktywne podejście Ukrainy do formatu normandzkiego i trójstronnej grupy kontaktowej, a także zaapelowała do Rosji o odwzajemnienie tych działań;
- Z. mając na uwadze, że 17 lipca 2014 r. samolot Malaysia Airlines w trakcie lotu MH17 między Amsterdamem a Kuala Lumpur został zestrzelony nad obwodem donieckim w kontekście rosyjskich prób podważenia integralności terytorialnej Ukrainy, co doprowadziło do śmierci wszystkich 298 pasażerów i członków załogi; mając na uwadze, że wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy pod przewodnictwem Niderlandów potwierdził, że samolot odbywający lot MH17 został zestrzelony za pomocą pocisku raketowego ziemia-powietrze Buk dostarczonego przez 53. Rakietową Brygadę Przeciwlotniczą z Kurska sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej;
- AA. mając na uwadze, że proces czterech głównych podejrzanych w sprawie katastrofy lotu MH17 Malaysia Airlines, możliwy dzięki współpracy Ukrainy ze wspólnym zespołem dochodzeniowo-śledczym, rozpoczął się na podstawie prawa niderlandzkiego 9 marca 2020 r.; mając na uwadze, że Niderlandy 10 lipca 2020 r. złożyły skargę międzypaństwową przeciwko Federacji Rosyjskiej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w związku z jej rolą w katastrofie lotu MH17; mając na uwadze, że Rosja wywarła nacisk na Ukrainę, by włączyła piątą osobę podejrzaną, Wołodymyra Cemacha, do wymiany więźniów 7 września 2019 r.; mając na uwadze, że 15 października 2020 r. Rosja jednostronnie zakończyła swoje uczestnictwo w trójstronnych konsultacjach wyjaśniających z Australią i Niderlandami; mając na uwadze, że Rosja konsekwentnie utrudniała wszelkie próby postawienia sprawców przed wymiarem sprawiedliwości, w tym przez odrzucenie wyników prac wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego, rozpowszechnianie dezinformacji na temat lotu MH17 oraz korzystanie z prawa weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, aby zablokować utworzenie międzynarodowego trybunału;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- AB. mając na uwadze, że UE potępiła Rosję za zerwanie współpracy w sprawie lotu MH17; mając na uwadze, że UE zaapelowała zdecydowanie do Rosji o podjęcie pełnej współpracy w dochodzeniach i postępowaniach sądowych dotyczących lotu MH17;
- AC. mając na uwadze, że od wybuchu wojny na wschodniej Ukrainie zginęło 13 000 osób, z których jedną czwartą stanowili cywile, a rannych zostało 30 000 osób; mając na uwadze, że około 1,5 mln Ukraińców musiało opuścić swoje domy z powodu konfliktu zbrojnego ze wspieranymi przez Rosję ugrupowaniami zbrojnymi; mając na uwadze, że Rosja wraz ze swoimi poplecznikami uwięziła setki Ukraińców, podczas gdy miejsca pobytu wielu innych nadal nie są znane; mając na uwadze, że trwający konflikt militarny doprowadził do kryzysu humanitarnego o druzgocących skutkach dla 4,4 mln osób, z których 1,5 mln zostało wewnętrznie przesiedlonych; mając na uwadze, że 3,4 mln osób mieszkających wzdłuż linii kontaktu wymaga pomocy humanitarnej i ochrony; mając na uwadze, że w wyniku ataków na infrastrukturę publiczną ludność lokalna doświadcza ograniczonego dostępu do ośrodków opieki zdrowotnej, szkół, wody i urzędzeń sanitarnych;
- AD. mając na uwadze, że sytuacja w dziedzinie praw człowieka na okupowanych terenach na wschodzie Ukrainy i na kupowanym Półwyspie Krymskim znacznie się pogorszyła i systematycznie dochodzi tam do naruszeń wolności słowa, wolności wyznania, praw własności, poważnego ograniczania prawa do nauki i praw językowych, nadużyć medialnych i przymusowego narzucania obywatelstwa rosyjskiego, a poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności nie jest zagwarantowane; mając na uwadze, że samowładne władze na okupowanym Krymie nadal prześladują Tatarów krymskich, ścigając dziesiątki z nich pod zmyślnym zarzutem prowadzenia działań terrorystycznych; mając na uwadze, że Centrum Wolności Obywatelskich na Ukrainie szacuje, że co najmniej 94 obywateli ukraińskich było prześladowanych z motywów politycznych na Krymie lub w Rosji, z których 71 stanowili Tatarzy krymscy, w tym Marlen Asanow, Memet Bieliłow, Timur Ibragimow, Sejran Salijew, Serwer Mustafajew, Serwer Zekirijaw i Edem Smaïłow, którzy zostali skazani we wrześniu 2020 r. na kary pozbawienia wolności na okres od 13 do 19 lat;
- AE. mając na uwadze, że Ukraina znajduje się na 96. miejscu w światowym rankingu wolności prasy na rok 2020; mając na uwadze, że Ukraina przyjęła szereg reform, w tym prawo o przejrzystości własności mediów, ale wymagane są dalsze działania, aby poluzować ścisłą kontrolę oligarchów nad mediami, wspierać niezależność redakcyjną i zwalczać bezkarność za przemoc wobec dziennikarzy;
- AF. mając na uwadze, że krajobraz medialny na Ukrainie pozostaje pod silnym wpływem właścicieli mediów o oligarchicznym charakterze, a pracownicy mediów, w szczególności dziennikarze badający korupcję i nadużycia finansowe, ciągle stoją w obliczu zagrożenia przemocą, zastraszaniem i śmiercią, tak jak w przypadku dziennikarza Wadima Komarowa w 2019 r., a ich pracę często utrudniają m.in. ograniczony dostęp do informacji, presja prawna, jak w przypadku postępowania karnego przeciwko Bihus.info, i cyberataki;
- AG. mając na uwadze, że Ukraina ma poważny problem w obszarze zróżnicowania sytuacji kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że równość wobec prawa nie oznacza faktycznej równości, gdyż w praktyce kobiety nadal doświadczają poważnych przeszkód, w szczególności w swoim miejscu pracy; mając na uwadze, że według światowego wskaźnika nierówności płci Światowego Forum Ekonomicznego z 2018 r. Ukraina zajmuje 65. miejsce na 149 krajów; mając na uwadze, że według wskaźnika nierówności dochodowych na Ukrainie na każde 100 USD zarobionych przez mężczyzn kobiety zarabiają 63,1 USD;
- AH. mając na uwadze, że osoby LGBTI i działacze ruchów feministycznych ciągle doświadczają mowy nienawiści i brutalnych ataków, a Romowie są narażeni na dyskryminujący język i mowę nienawiści ze strony organów państwowych i lokalnych oraz mediów;
- AI. mając na uwadze, że organy ścigania wielokrotnie odmawiały wszczęcia postępowań w odpowiedzi na zgłoszenia osób LGBT, w szczególności demonstrujących podczas marszów równości, dotyczące przestępstw z nienawiści i mowy nienawiści, ze względu na brak przepisów w kodeksie karnym umożliwiających ściganie za podburzanie do nienawiści lub przemocy ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową; mając na uwadze, że ECRI zaleciła zmianę kodeksu karnego, aby uwzględnić takie podstawy oraz uznawać je za okoliczności obciążające;
- AJ. mając na uwadze, że Parlament dostrzega przywództwo i polityczną wolę ukraińskich władz w zakresie zapewniania wystarczającej ochrony krajowych marszów równości; mając na uwadze, że mowa nienawiści i przestępstwa z nienawiści wobec osób LGBT nadal są jednak wszechobecne, a ochrona ze strony policji nie zawsze jest widoczna, co pokazały brutalne ataki podczas marszu równości w Kijowie, podczas którego demonstrujący nie mogli korzystać ze swojego uniwersalnego prawa do wolności pokojowego zgromadzenia się, będąc chronionymi przed przemocą;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- AK. mając na uwadze, że w ramach układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu dąży się do zbliżenia prawa krajowego Ukrainy i jej norm krajowych do prawa i norm UE, w tym w obszarze socjalnym; mając na uwadze, że mimo tych zobowiązań wdrażanie układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu w sferze socjalnej jest niezadowolające; mając na uwadze, że Ukraina ratyfikowała główne instrumenty międzynarodowe, ale nadal ich nie wdraża;
- AL. mając na uwadze, że pomimo zobowiązań w ramach układu o stowarzyszeniu oraz licznych apeli związków zawodowych skierowanych do rządu o zastosowanie koniecznych środków w celu przyspieszenia dialogu społecznego, koncepcja trójstronnych konsultacji praktycznie nie funkcjonuje; mając na uwadze, że po ponad dziesięciu latach od utworzenia Krajowej Trójstronnej Rady Społeczno-Gospodarczej (KTRSG) organ ten pozostaje słaby i nieskuteczny oraz nie wywiera rzeczywistego wpływu na dialog społeczny, a także ciągle doświadcza braków kadrowych i braku spójności w koordynacji swoich działań; mając na uwadze, że w 2019 r. spośród 177 ogólnokrajowych związków zawodowych na Ukrainie zarejestrowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości tylko jedna trzecia miała możliwość uczestnictwa w rokowaniach zbiorowych;

Wspólne wartości i ogólne zasady

1. zauważa, że układ o stowarzyszeniu / pogłębiona i kompleksowa umowa o wolnym handlu, stanowi odzwierciedlenie wspólnych ambicji UE i Ukrainy w zakresie dążenia do stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej, co może służyć za szczegółowy plan reform i podkreśla jego ogromne znaczenie, zwłaszcza w tych wyjątkowych czasach; wzywa do pełnego wdrożenia układu i wykorzystania jego potencjału; wzywa ponadto ukraińskie władze do nadania wdrażaniu wysokiego priorytetu w swoich programach pomimo wyzwań wynikających z pandemii COVID-19; podkreśla, że unijna pomoc dla Ukrainy podlega ścisłej warunkowości oraz ponownie zwraca uwagę na potrzebę wyrażenia przez Ukrainę odnowionego zobowiązania do reform i przestrzegania zasad Unii; przypomina o konieczności aktualizacji układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, aby uwzględnić zmianę ram regulacyjnych i potrzeby w zakresie rozwoju gospodarczego oraz w celu wzmocnienia mechanizmów monitorowania; zaleca, aby UE i Ukraina wykorzystywały zbliżający się regularny przegląd realizacji celów układu o stowarzyszeniu do zbadania możliwości aktualizacji elementów handlowych i sektorowych;
2. z zadowoleniem przyjmuje bezprecedensowe pakiety pomocowe, w tym pomoc makrofinansową, udostępnione Ukrainie przez Unię, w ramach Drużyny Europy, aby pomóc krajom partnerskim w radzeniu sobie z sytuacją nadzwyczajną związaną z COVID-19; stwierdza, że jest to istotny wyraz unijnej solidarności w czasie bezprecedensowego kryzysu; wzywa ukraińskie władze do zapewnienia klimatu sprzyjającego inwestycjom oraz do szybkiego wdrażania uzgodnionych warunków wypłaty unijnej pomocy makrofinansowej określonych w protokole ustaleń; przypomina rządowi Ukrainy, że wypłata 600 mln EUR z tytułu pierwszej transzy pomocy makrofinansowej opiewającej na 1,2 mld EUR w grudniu 2020 r. bez żadnych szczególnych warunków politycznych stanowiła jednorazowy wyjątek związany z nadzwyczajnym charakterem tego wsparcia, a środki te nie mogą być marnotrawione, aby nie robić kroku wstecz w kontekście uzgodnionych reform;
3. z zadowoleniem stwierdza, że misje obserwacji wyborów z ramienia OBWE/ODIHR, z udziałem Parlamentu Europejskiego, oceniły wybory prezydenckie i parlamentarne na Ukrainie w 2019 r. jako ogólnie odbywające się w duchu rywalizacji, dobrze zorganizowane i sprawnie przeprowadzone, co potwierdza przywiązanie Ukrainy do wartości demokratycznych Unii i jest szczególnie istotne w kontekście obecnych prób destabilizacji Ukrainy przez Rosję; wzywa ukraińskie władze do uwzględnienia braków wskazanych w oświadczeniach szefów delegacji Parlamentu Europejskiego oraz do stosowania się do zaleceń zawartych w końcowych sprawozdaniach misji obserwacji wyborów z ramienia OBWE/ODIHR; nadal uważnie obserwuje, w jakim stopniu stosowane są demokratyczne normy dotyczące przeprowadzania wolnych i uczciwych wyborów na Ukrainie, jako że kraj ten przeprowadził swoje pierwsze wybory lokalne po przyjętej z zadowoleniem reformie decentralizującej; wzywa rząd Ukrainy do zapewnienia wolnych i uczciwych kampanii wyborczych, bez niewłaściwych metod finansowania kampanii, w których nie ma miejsca na kupowanie głosów; podkreśla, że proces wyborczy i proces głosowania w dniu wyborów powinien zapewniać najwyższe normy bezpieczeństwa i przewidywać specjalne środki bezpieczeństwa, aby zapobiegać rozprzestrzenianiu się COVID-19; zauważa, że podczas przedterminowych wyborów parlamentarnych na Ukrainie w 2019 r. granice jednomandatowych okręgów wyborczych zostały określone w sposób niekorzystny dla przedstawicieli mniejszości narodowych; zauważa, że w niektórych regionach, takich jak Ukraina Zakarpacka, obserwowane były nadużycia podczas wyborów, jak na przykład wystawianie „klonów” kandydatów, co ograniczyło szanse członków węgierskiej mniejszości na wejście do parlamentu;
4. z zadowoleniem przyjmuje nowy kodeks wyborczy przyjęty w grudniu 2019 r., w tym jego przepisy w sprawie praw osób wewnątrznie przesiedlonych; przypomina jednak, że ciągłe zmiany kodeksu wyborczego podczas trwających wyborów stoją w sprzeczności z zaleceniami Komisji Weneckiej, prowadzą do braku pewności prawa i wpływają negatywnie na pracę komisji wyborczych; wzywa Ukrainę do dalszego przeciwdziałania nielegalnemu prowadzeniu kampanii, kupowaniu głosów, niewłaściwemu wykorzystaniu zasobów administracyjnych i brakowi pewności prawa w odniesieniu do prowadzenia kampanii w mediach społecznościowych;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

5. podkreśla, że należy udoskonalić kodeks wyborczy i dostosować go do standardów międzynarodowych w celu rozwiązania takich kwestii, jak prowadzenie kampanii w mediach społecznościowych, przejrzystość wydatków na kampanie i dostęp niezależnych kandydatów do procesu wyborczego; podkreśla ponadto, w odniesieniu do wyborów lokalnych, znaczenie wyeliminowania barier biurokratycznych dla rejestracji osób wewnętrznie przesiedlonych jako wyborców, ustanowienia pułapu finansowego na prowadzenie kampanii oraz umożliwienia uczestnictwa indywidualnym kandydatom, w tym między innymi ponowne rozważenie zamiaru wprowadzenia depozytu pieniężnego dla kandydatów w małych społecznościach;

Reformy i ramy instytucjonalne

6. podkreśla znaczenie prodemokratycznych reform i zaufania do instytucji jako najskuteczniejszych mechanizmów bezpieczeństwa; wzywa Komisję Europejską do wykorzystania istniejących mechanizmów w celu ułatwienia i wsparcia wdrażania reform przez Ukrainę; sugeruje opracowanie i wdrożenie, w ścisłej współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, mechanizmów jakościowych i ilościowych w celu monitorowania wdrażania reform przez Ukrainę, w tym wykorzystania jasnych poziomów odniesienia, zaleceń i zasad warunkowości do udoskonalenia metodyki rocznych sprawozdań z wdrażania, które powinny stać się skutecznymi narzędziami zapewniającymi wytyczne dla reform;

7. zwraca uwagę na potrzebę wdrożenia usprawnionych mechanizmów kontroli i raportowania do celów oceny postępów dokonanych przez Ukrainę, w szczególności w obszarze reformy wymiaru sprawiedliwości, przeciwdziałania korupcji, przedsiębiorstw państwowych, ładu korporacyjnego i reform energetycznych, które byłyby powiązane ze wsparciem gospodarczym i inwestycyjnym;

8. zaleca skupienie się na ograniczonej liczbie priorytetów, na których należy skoncentrować wysiłki polityczne, wsparcie finansowe i pomoc techniczną w celu skutecznego budowania zdolności instytucjonalnych wymaganych do zapewnienia długoterminowego sukcesu reform, nie tylko w ustawodawstwie, ale także w praktyce; wspiera wzmocnienie współpracy sektorowej UE-Ukraina w obszarach priorytetowych, takich jak gospodarka cyfrowa, energia, zmiana klimatu i handel; z zadowoleniem przyjmuje ambicje Ukrainy w zakresie zbliżenia się do polityki jednolitego rynku cyfrowego UE i Europejskiego Zielonego Ładu dzięki wdrożeniu odpowiedniego dorobku prawnego;

9. uznaje status partnerstwa stowarzyszonego Ukrainy i innych sygnatariuszy układów o stowarzyszeniu oraz pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu i wzywa do pogłębienia dialogu politycznego z nimi w celu przyspieszenia dalszej integracji gospodarczej i harmonizacji przepisów; zwraca się do UE, zgodnie z zasadą „więcej za więcej”, by rozważyła opracowanie dla trzech krajów stowarzyszonych, w tym Ukrainy, strategii ściślejszej współpracy w zakresie reform i inwestycji, która byłaby uzależniona od obszarów obejmujących między innymi budowanie zdolności inwestycyjnych, transport, energię, sprawiedliwość i gospodarkę cyfrową oraz torowałaby drogę dla ambitnego programu integracji z UE; zwraca się do Komisji, by do końca 2020 r. zaproponowała Ukrainie i innym krajom stowarzyszonym z UE, w koordynacji z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, szczegółowy, warunkowy i dostosowany do potrzeb plan gospodarczy i inwestycyjny w kontekście zajęcia się skutkami pandemii COVID-19; wzywa ponadto instytucje UE do przeanalizowania możliwości włączenia Ukrainy i innych krajów stowarzyszonych jako obserwatorów do prac komitetów ustanowionych zgodnie z art. 291 TFUE i rozporządzeniem (UE) nr 182/2011⁽⁷⁾, a także do posiedzeń grup roboczych i komitetów Rady, aby pokazać zobowiązanie UE do dalszej integracji i wzmocnienia ukierunkowania tych krajów na reformy i wiedzę administracyjną;

10. wspiera kompleksowy przegląd układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, zgodnie z zapisami układu oraz w celu wykorzystania jego pełnego potencjału w zakresie stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej, łącznie ze wzmocnioną integracją sektorową Ukrainy z UE;

11. wzywa Komisję, aby podniosła rangę zagadnień, które zaniedbano w układach o stowarzyszeniu / pogłębionych i kompleksowych umowach o wolnym handlu, a które dotyczą ważnych obszarów polityki, takich jak uwzględnianie aspektu płci i reagowanie na kryzysy zdrowotne, a jednocześnie zadbała, by nie przeszkodziło to w koniecznych działaniach na rzecz środowiska i klimatu lub w inicjatywach w ramach Europejskiego Zielonego Ładu;

12. wzywa Komisję do wspierania inwestycji w sektorach, które wykazują potencjał w zakresie rozwoju, wzrostu i konkurencyjności w UE i które mogłyby przyczynić się do dywersyfikacji gospodarczej, takich jak zrównoważona energia i klimat, jednolity rynek cyfrowy i cyberbezpieczeństwo oraz transport;

(⁷) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

13. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez Ukrainę w wypełnianiu zobowiązań kraju zawartych w układzie o stowarzyszeniu, w szczególności w dziedzinie rolnictwa, energii, bankowości, decentralizacji, gospodarki cyfrowej, środowiska naturalnego i procedur wyborczych; zauważa jednak, że zgodnie z mechanizmem przeglądu układu o stowarzyszeniu („Pulse of the AA”) tylko 37 % zadań związanych z realizacją układu o stowarzyszeniu zostało ukończonych w 2019 r. (w porównaniu z 52 % w 2018 r.); dostrzega podjęte w drugiej połowie 2019 r. próby przyspieszenia tempa reform, ale wzywa ukraińskie instytucje, by nie nadawały priorytetu szybkości procesu legislacyjnego względem jakości przyjmowanego ustawodawstwa, i podkreśla ponadto znaczenie dalszego wywiązywania się ze swoich zobowiązań;

14. podkreśla w związku z tym, że Ukraina nie może zlekceważyć faktu, iż poziom politycznego, technicznego i finansowego wsparcia ze strony UE będzie warunkowany stopniem wypełnienia przez ten kraj zobowiązań podjętych wobec Unii i jej państw członkowskich, zwłaszcza dotyczących procesu reform, przestrzegania praw człowieka, poszanowania praw mniejszości i podstawowych wolności, a także ustanowienia rzeczywistego i skutecznego państwa prawnego;

15. z zadowoleniem przyjmuje wspólny plan działania rządu i parlamentu przyjęty w 2018 r. oraz utworzenie wspólnej platformy na rzecz integracji europejskiej w listopadzie 2019 r. oraz wyraża nadzieję, że inicjatywy te będą skutkować wzmocnioną współpracą między różnymi instytucjami zaangażowanymi w projektowanie, przyjmowanie i wdrażanie reform; zachęca parlament i rząd Ukrainy do wzmocnionego korzystania z tego instrumentu w bardziej wydajny sposób i do przeglądu swojej współpracy w zakresie wdrażania zobowiązań wynikających z układu o stowarzyszeniu oraz zbliżenia przepisów w celu maksymalizacji synergii, w szczególności w odniesieniu do wiedzy eksperckiej na temat prawodawstwa UE i oceny zgodności;

16. wyraża uznanie dla Ukrainy za postępy, jakie poczyniła w zakresie reformy administracji publicznej oraz podkreśla, że ważne jest by nie spowalniać dalszych postępów i jak najszybciej objąć tymczasowe mianowania w okresie pandemii COVID-19 procedurami rekrutacji opartymi na kryteriach merytorycznych; jest świadomy, że stanowi to istotne wyzwanie dla rządu, instytucji i administracji publicznej w Ukrainie, wobec czego zachęca Komisję do udzielenia jej odpowiedniego wsparcia technicznego i finansowego;

17. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia reformy decentralizacyjnej oraz wzmacniającej pozycję gmin rozpoczętej w 2014 r., która okazała się być dotychczas jedną z najbardziej udanych reform; potwierdza wsparcie w ramach projektu U-LEAD, skutkujące stworzeniem prawie 1 000 dobrowolnie połączonych lokalnych wspólnot skupiających około 11,7 mln obywateli; pozytywnie ocenia kroki podjęte dotychczas w celu decentralizacji publicznych organów i publicznych finansów za pomocą pakietu aktów prawnych i ich praktycznego wdrażania; wzywa Komisję do dokładnego zbadania szczegółów reformy decentralizacyjnej i do ewentualnego wykorzystania jej jako udane studium przypadku dla innych krajów;

18. wzywa Ukrainę do ukończenia reformy decentralizacyjnej w ramach szerokiego i otwartego dialogu, w szczególności z instytucjami samorządowymi na szczeblu lokalnym i ich stowarzyszeniami, aby zwiększyć autonomię i kompetencje instytucji samorządowych na szczeblu lokalnym oraz zachęcić do regularnych wymian między instytucjami rządowymi na szczeblu centralnym a krajowymi stowarzyszeniami instytucji samorządowych na szczeblu lokalnym i regionalnym w kwestiach polityki mogących wywierać wpływ terytorialny;

19. z zadowoleniem przyjmuje zorganizowanie pierwszej tury wyborów lokalnych 25 października 2020 r. z frekwencją przekraczającą 36 %, które były wolne i uczciwe, ale połączone z równoległymi konsultacjami społecznymi, co zdaniem OBWE/ODIHR stworzyło nadmierną przewagę polityczną i zatarło rozdział państwa i partii; wzywa organy państwa do poszanowania autonomii instytucji samorządowych na szczeblu lokalnym oraz do wsparcia zdolności administracyjnych gmin i miast; wzywa do wprowadzenia koncepcji terytorialnego podmiotu publicznego jako osoby prawnej, co jest utrwaloną praktyką w Unii Europejskiej i jest uznawane w Europejskiej karcie samorządu lokalnego; z zadowoleniem przyjmuje zmianę kodeksu budżetowego gwarantującą przeznaczanie 60 % lokalnego podatku dochodowego od osób fizycznych na konieczny wkład w zdrowe finanse publiczne na szczeblu lokalnym; ostrzega przed tworzeniem równoległych struktur na szczeblu lokalnym, które mogłyby powodować konflikty kompetencyjne, ale sugeruje rozważenie możliwości przyznania podwójnych uprawnień osobom sprawującym urząd, zarówno na szczeblu lokalnym, jak i jako najniższemu szczeblowi władzy państwowej; odnotowuje uchwałę Rady Najwyższej Ukrainy z 17 lipca 2020 r. w sprawie tworzenia i likwidowania rejonów, zgodnie z którą uzgodnienia dotyczące scalania rejonów będą mieć zasadniczo także zastosowanie do terytoriów Krymu oraz okręgów w obwodach donieckim i ługańskim, które obecnie nie są kontrolowane przez rząd Ukrainy;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

Współpraca w obszarze wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB)

20. potwierdza wyjątkowe doświadczenie i wiedzę ekspercką Ukrainy i z zadowoleniem przyjmuje uczestnictwo Ukrainy w misjach, grupach bojowych i operacjach w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), wkład w grupy bojowe UE, coraz większe dostosowanie się do oświadczeń i deklaracji UE na temat kwestii międzynarodowych i regionalnych oraz zapewniane wkłady, jak również gratuluje Ukrainie nowego statusu jako kraju partnerskiego NATO o zwiększonych możliwościach;

21. z zadowoleniem przyjmuje konieczne kroki podjęte w obszarze współpracy naukowej i technologicznej, w tym w przemyśle kosmicznym, oraz w obszarze obronności, w szczególności w zbliżaniu segmentów operacyjnych, edukacyjnych i instytucjonalnych oraz we wdrażaniu koniecznych zmian wewnętrznych w tych sektorach; pochwała chęć uczestnictwa Ukrainy w programie ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz w programach badawczych Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA); zauważa owocną współpracę między Ministerstwem Obrony Ukrainy a Europejską Agencją Obrony (EDA) oraz zachęca do jej dalszego rozwijania; wzywa UE i Ukrainę do zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz zwrócenia szczególnej uwagi na konflikt na wschodniej Ukrainie i rosyjskie próby podważenia suwerenności Ukrainy i naruszenia jej integralności terytorialnej, w drodze pojednania, współpracy w obszarze cyberbezpieczeństwa i zwalczania dezinformacji, a także działań w celu wzmocnienia odporności rodzin, społeczności i instytucji państwowych;

22. wspiera możliwe uczestnictwo Ukrainy w wybranych projektach WPBiO, w tym współpracy z EDA, a w szczególności stałej współpracy strukturalnej (PESCO), pod warunkiem że spełni ona szereg uzgodnionych warunków politycznych, merytorycznych i prawnych, tak jak inne państwa trzecie; z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję UE dotyczącą zaproszenia Ukrainy do udziału w unijnej operacji ALTHEA w Bośni i Hercegowinie oraz zachęca obydwie strony – UE i Ukrainę – do dalszego wzmocnienia uczestnictwa Ukrainy w misjach i operacjach Unii Europejskiej;

23. z zadowoleniem przyjmuje zacieśnioną współpracę między ukraińskimi władzami a europejskim sektorem publicznym i prywatnym w zwalczaniu zagrożeń hybrydowych, w szczególności ze strony Rosji, które mają między innymi na celu rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji, podżeganie do przemocy oraz podsycanie antyrządowych i antyeuropejskich nastrojów; uważa, że nadszedł odpowiedni czas, by UE i Ukraina wszczęły jak najszybciej dialog w sprawach cyberprzestrzeni oraz popiera pomysł poszerzenia zakresu dialogu w sprawie bezpieczeństwa i obrony, aby odpowiednio zareagować na obecne i przyszłe zagrożenia, w szczególności zgodnie z globalną strategią na rzecz bezpieczeństwa UE;

Integralność terytorialna i suwerenność Ukrainy

24. potwierdza niezachwiane poparcie i zaangażowanie Unii, jeśli chodzi o niepodległość, suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową, a także poparcie dla skoordynowanych na szczeblu międzynarodowym sankcji wobec rosyjskiego rządu i podmiotów, które podważają suwerenność i integralność terytorialną kraju, do czasu spełnienia wszystkich istotnych warunków koniecznych do zniesienia sankcji, w tym pełnego wdrożenia porozumień mińskich i przywrócenia integralności terytorialnej Ukrainy w uznanych przez społeczność międzynarodową granicach;

25. nadal potępia nielegalną aneksję Krymu i Sewastopola oraz faktyczną okupację niektórych obszarów w regionach Doniecka i Ługańska; wzywa Federację Rosyjską do wywiązania się ze swoich zobowiązań międzynarodowych, wycofania swoich sił militarnych z terytorium Ukrainy oraz pełnego wdrożenia rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie integralności terytorialnej Ukrainy oraz w sprawie Krymu i Sewastopola;

26. podkreśla, że wszelkie porozumienia z Federacją Rosyjską muszą uwzględniać pełne wdrożenie porozumień mińskich oraz wdrożenie rezolucji ONZ w sprawie statusu Krymu i poszanowania integralności terytorialnej Ukrainy przez Federację Rosyjską;

27. z zadowoleniem przyjmuje podjęte na nowo rozmowy pokojowe w ramach czwórki normandzkiej 9 grudnia 2019 r. w Paryżu po trzyletnim okresie impasu; wzywa wszystkie strony do przestrzegania porozumienia o zawieszeniu broni; podkreśla znaczenie określania dodatkowych obszarów demobilizacji, rozminowywania oraz otwarcia punktów odprawy granicznej wzdłuż linii kontaktu i wzywa Rosję do wykorzystania swojego wpływu na wspierane przez siebie formacje zbrojne, aby szanować i w pełni wdrażać zobowiązania podjęte w ramach porozumień mińskich oraz podczas niedawnych posiedzeń czwórki normandzkiej i trójstronnej grupy kontaktowej; powtarza, zgodnie z uzgodnieniami z Mińska i tak zwaną formułą Steinmeiera, że wybory lokalne w okupowanych częściach wschodniej Ukrainy muszą zostać przeprowadzone zgodnie z ukraińskimi przepisami i pod nadzorem OBWE; podkreśla, że w obecnej sytuacji nie zostały spełnione warunki wolnych i uczciwych wyborów w Doniecku i Ługańsku; z zadowoleniem przyjmuje porzucenie planu włączenia wspieranych przez Rosję separatystów jako strony do rozmów trójstronnej grupy kontaktowej; ubolewa nad uwagami wyrażonymi przez wysokiej rangi członków ukraińskiej delegacji w ramach trójstronnej grupy kontaktowej, zaprzeczającymi militarnemu zaangażowaniu Rosji w konflikt w regionie Donbasu;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

28. zdecydowanie potępia działania destabilizujące podejmowane przez Rosję i jej zaangażowanie militarne na Ukrainie; wyraża zaniepokojenie, że Rosja stale rozbudowuje obiekty i instalacje wojskowe na Półwyspie Krymskim, stacjonuje tam ponad 30 000 żołnierzy, instaluje nowe systemy pocisków rakietowych ziemia–powietrze i ziemia–ziemia, a także rozmieszcza okręty podwodne przenoszące broń jądrową oraz bombowce strategiczne; potępia nielegalne działania Rosji mające na celu przejęcie kontroli nad Cieśniną Kerczeńską, ponieważ naruszają one międzynarodowe prawo morskie i zobowiązania międzynarodowe Rosji, w szczególności budowę mostu nad Cieśniną Kerczeńską i połączenia kolejowego bez zgody Ukrainy oraz układanie przewodów podwodnych, jak również zamknięcie i militaryzację Morza Azowskiego, co poważnie uderza w aktywność gospodarczą Ukrainy; wzywa Federację Rosyjską do zapewnienia niezakłóconego i swobodnego przepływu na Morze Azowskie i z powrotem, zgodnie z prawem międzynarodowym, oraz dostępu do okupowanych ukraińskich terytoriów Donbasu i zaanektowanego Krymu dla międzynarodowych organizacji pozarządowych i międzynarodowych organizacji humanitarnych; przypomina w tym kontekście, że system inspekcji na morzu wprowadzony przez Rosję w 2018 r. w odniesieniu do wszystkich statków przepływających przez Cieśninę Kerczeńską w drodze do i z Morza Azowskiego nadal ma negatywne skutki gospodarcze dla tego regionu; wzywa do uwolnienia wszystkich ukraińskich więźniów politycznych i jeńców wojennych w Rosji, na Krymie i w częściach Donbasu, które nie są kontrolowane przez rząd ukraiński; wyraża jednak zaniepokojenie z powodu przymusowego włączenia obywateli rosyjskich podejrzanych o udział w zestrzeleniu samolotu malezyjskich linii lotniczych MH17 do wymiany więźniów między Ukrainą a Rosją;

29. podkreśla potrzebę znalezienia politycznego rozwiązania dla konfliktu na wschodzie Ukrainy; zwraca się do Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) o wzmocnienie prób pokojowego rozwiązania konfliktu poprzez wspieranie wysiłków wszystkich stron w procesie pokojowym oraz wzmacnianie środków budowy zaufania, a także o poparcie mandatu do rozmieszczenia misji pokojowej ONZ na całym okupowanym terytorium Ukrainy; apeluje, aby zaproponować stronom konfliktu, jak tylko pozwoli na to sytuacja i w ramach wypełniania postanowień porozumień mińskich, możliwość rozmieszczenia cywilnej misji WPBiO pod kierownictwem UE, aby wesprzeć je w realizacji takich zadań jak odminowywanie, przygotowanie wyborów lokalnych oraz zapewnienie wolnego dostępu organizacjom świadczącym pomoc humanitarną; jednocześnie wzywa instytucje UE do przygotowania się do zwiększenia sankcji wobec Rosji, jeśli wymagać będzie tego sytuacja, w tym jeśli Rosja nie wywiąże się ze swoich zobowiązań w ramach porozumień mińskich, w szczególności pod względem szlaku bezpieczeństwa;

30. wzywa Ukrainę do wywiązania się ze swoich zobowiązań do reformy kontroli wywozu przez państwo zgodnie z wymogami i normami UE oraz w ramach wdrażania polityki spójnych i systematycznych sankcji; wzywa ESDZ i Komisję do sprawowania skuteczniejszego nadzoru nad wdrażaniem unijnych sankcji, w tym nad działaniami organów państw członkowskich odpowiedzialnych za wdrażanie wspólnych reguł UE;

31. wzywa ESDZ do przewidzenia aktywniejszej roli dla UE, reprezentowanej przez wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, w pokojowym zakończeniu trwającej wojny na wschodniej Ukrainie, w tym w ramach uzgodnionego formatu czwórki normandzkiej; zaleca rozważenie powołania specjalnego wysłannika UE na Krym i do regionu Donbasu;

32. ponawia swój apel o przeprowadzenie międzynarodowych negocjacji, przy aktywnym udziale UE, w sprawie zaprzestania okupacji Półwyspu Krymskiego; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wszelkiego niezbędnego wsparcia dla utworzenia międzynarodowej platformy ds. Krymu, która umożliwiłaby skoordynowanie, sformalizowanie i usystematyzowanie wysiłków ukierunkowanych na przywrócenie integralności terytorialnej Ukrainy; uważa, że należy zaangażować Medżlis Tatarów krymskich w działania tej platformy jako jedyny i uznany przez społeczność międzynarodową podmiot reprezentujący Tatarów krymskich;

33. podkreśla, że w międzyczasie, zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym, Federacja Rosyjska, jako okupant, ponosi pełną odpowiedzialność za zaspokajanie potrzeb ludności Krymu, tymczasowo okupowanego ukraińskiego półwyspu, w tym za dostawy wody; zwraca ponadto uwagę, że zgodnie z IV konwencją genewską, której stroną jest Rosja, okupant nie może zmuszać mieszkańców okupowanego terytorium do służby w jego siłach zbrojnych lub pomocniczych;

34. potępia Federację Rosyjską za osiedlanie rosyjskich obywateli na okupowanym Krymie oraz terytoriach Doniecka i Ługańska, co narusza równowagę między osobami posiadającymi rosyjskie i ukraińskie paszporty, za ciągle wydawanie paszportów rosyjskich mieszkańcom tymczasowo okupowanych terytoriów Ukrainy, co stanowi naruszenie suwerenności Ukrainy oraz celów i postanowień porozumień mińskich, a także za próby zorganizowania wyborów lokalnych w Republice Autonomicznej Krymu na Ukrainie 13 września 2020 r.; stwierdza, że wybory gubernatora Sewastopola były nielegalne i naruszały prawo międzynarodowe, podobnie jak głosowanie dotyczące członków tak zwanej Rady Państwowej Republiki Krymu, tak zwanego Zgromadzenia Ustawodawczego miasta Symferopola oraz tak zwanej Rady Wiejskiej regionu Rozdolne; wzywa UE do nałożenia sankcji na osoby odpowiedzialne za zorganizowanie i przeprowadzenie

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

wyborów; potępia działania Rosji dokonującej poboru młodych mężczyzn na okupowanym Krymie do rosyjskich sił zbrojnych, z których 85 % zostało wysłanych na służbę do Federacji Rosyjskiej; wzywa Rosję do zaprzestania poboru osób na Krymie i pełnego wywiązania się ze swoich zobowiązań na podstawie konwencji genezewskich;

35. wyraża swoje pełne poparcie dla wszystkich wysiłków, aby zapewnić sprawiedliwość wszystkim 298 ofiarom katastrofy lotu MH17 Malaysia Airlines spowodowanej dostarczoną przez Rosję pociskiem rakietowym ziemia–powietrze oraz ich najbliższym, w tym dla popieranych na arenie międzynarodowej postępowań karnych wobec czterech podejrzanych na podstawie prawa niderlandzkiego oraz sprawy wniesionej przeciwko Rosji w Europejskim Trybunale Praw Człowieka; wyraża uznanie dla Ukrainy za ciągłą współpracę w ramach wspólnego zespołu dochodzeniowo–śledczego w celu ustalenia prawdy, wskazania podejrzanych i pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności; potępia jednostronne wycofanie się przez Rosję z trójstronnych konsultacji wyjaśniających z Australią i Niderlandami; wzywa Rosję do podjęcia pełnej współpracy w ramach wszystkich bieżących działań w celu pociągnięcia do odpowiedzialności wszelkich osób lub podmiotów zaangażowanych w katastrofę lotu MH17, między innymi przez podjęcie na nowo dialogu wyjaśniającego z Australią i Niderlandami, współpracę w zakresie skargi międzypaństwowej złożonej przez Niderlandy wobec Rosji przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w tej sprawie oraz ekstradycję Wołodymyra Cemacha do Niderlandów; wzywa Rosję do zaprzestania rozpowszechniania dezinformacji na temat lotu MH17;

36. apeluje do Ukrainy o wsparcie mołdawskich instytucji rządowych na szczeblu centralnym w wysiłkach zmierzających do odzyskania kontroli nad Naddniestrzem na podstawie integralności terytorialnej Mołdawii;

37. przyjmuje do wiadomości przyjęcie ustawy o bezpieczeństwie narodowym w czerwcu 2018 r. oraz ustaw o zamówieniach w dziedzinie obronności i o danych wywiadowczych w 2020 r.; wzywa jednak do przyjęcia dodatkowych przepisów mających na celu ograniczenie kompetencji ukraińskiej służby bezpieczeństwa (SSU), aby przekształcić ją w agencję czysto kontrwywiadowczą i antyterrorystyczną, oraz do ustanowienia nadzoru parlamentarnego nad całym sektorem bezpieczeństwa;

Sprawiedliwość, wolność, bezpieczeństwo i walka z korupcją

38. powtarza, że zapewnianie konkretnych rezultatów w zwalczaniu korupcji ma zasadnicze znaczenie w utrzymywaniu wysokiego poziomu poparcia dla procesu reform wśród obywateli, a także w udoskonalaniu otoczenia biznesowego i przyciąganiu bezpośrednich inwestycji zagranicznych; zachęca ukraińskie władze do dalszego wdrażania reform, w szczególności w obszarze praworządności/ zwalczania korupcji, oraz zapewnienia niezależności i dalszej pracy głównych instytucji antykorupcyjnych; wyraża uznanie w tym względzie dla ponownego utworzenia Krajowej Agencji ds. Zapobiegania Korupcji oraz wejścia w życie nowych przepisów w sprawie nielegalnego wzbogacenia i sygnalistów w styczniu 2020 r., a także rozpoczęcia działalności naczelnego sądu antykorupcyjnego we wrześniu 2019 r.;

39. jest jednak zaniepokojony wynikiem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 27 października 2020 r., które stworzyło lukę prawną w ukraińskiej strukturze antykorupcyjnej i poważnie osłabiło Krajową Agencję ds. Zapobiegania Korupcji; uznaje aktywne wysiłki zainicjowane przez prezydenta Zeleńskiego i podjęte przez podmioty polityczne w celu przywrócenia prawodawstwa oraz wiarygodności ukraińskiej struktury antykorupcyjnej; wzywa władze ukraińskie do kontynuowania swoich wysiłków na rzecz przywrócenia w pełni operacyjnej, skutecznej i kompleksowej struktury instytucjonalnej umożliwiającej zwalczanie korupcji, w tym w sądownictwie, przy jednoczesnym pełnym zachowaniu jego niezależności od władzy wykonawczej i ustawodawczej; podkreśla, że w tym kontekście kluczową rolę odgrywa dysponująca pełnią uprawnień Krajowa Agencja ds. Zapobiegania Korupcji, a orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego nie powinno być wykorzystywane jako pretekst do jej osłabienia lub pominięcia; wyraża głębokie zaniepokojenie widocznymi próbami podważenia przez partykularne interesy osiągnięć kraju w walce z korupcją i ogólnie reform demokratycznych, w szczególności poprzez odzyskanie władzy politycznej przez niektórych ukraińskich oligarchów, co przyczyniło się do osłabienia ukierunkowanej na reformy większości w Verchownej Radzie, o czym świadczą również trudności napotkane przy wypełnianiu luki legislacyjnej powstałej po kontrowersyjnym orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 27 października 2020 r.; wzywa wszystkie podmioty polityczne do ponownego zaangażowania się w reformy, których domagali się ukraińscy wyborcy, a które mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia praworządności, wykorzenienia korupcji i osiągnięcia większego dobrobytu przez ludność Ukrainy;

40. podkreśla znaczenie zapewnienia niezależności naczelnego sądu antykorupcyjnego i innych instytucji antykorupcyjnych; domaga się obiektywnego i bezstronnego podejścia do działalności instytucji antykorupcyjnych, aby zapewnić zaufanie i wsparcie publiczne dla zwalczania korupcji; dostrzega pierwsze wydane wyroki oraz poszanowanie dla wysokich norm zawodowych naczelnego sądu antykorupcyjnego; domaga się zintensyfikowania prac naczelnego sądu antykorupcyjnego, aby zwiększyć poziom karalności, w tym w sprawach na wysokim szczeblu;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

41. wyraża zadowolenie z prac Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy, które jest prawdopodobnie najskuteczniejszą instytucją antykorupcyjną w kraju; podkreśla ponadto potrzebę wzmocnienia niezależności tej instytucji; domaga się zatem, by ustawa o Narodowym Biurze Antykorupcyjnym Ukrainy została dostosowana do konstytucji i niedawnej decyzji Trybunału Konstytucyjnego oraz by zalecić przejrzyste, odpolitycznione i oparte na kryteriach merytorycznych procedury wyboru szefów Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy oraz Specjalnej Prokuratury Antykorupcyjnej, a także Państwowego Biura Śledczego, łącznie z wiarygodną oceną uczciwości;

42. ubolewa nad próbami atakowania i podważania instytucji antykorupcyjnych przez członków Verchownej Rady, w szczególności próbami odwołania dyrektora Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy oraz niejasnym procesem wyboru dyrektora Specjalnej Prokuratury Antykorupcyjnej; odnotowuje brak ochrony działaczy organizacji pozarządowych i dziennikarzy ujawniających i demaskujących korupcję oraz domaga się skutecznego wdrożenia nowych przepisów w sprawie ochrony sygnalistów, które weszły w życie w styczniu 2020 r.;

43. z zadowoleniem przyjmuje projekt strategii antykorupcyjnej na lata 2020–2024 oraz oczekuje, że Verchowna Rada szybko przyjmie tę kompleksową strategię, z zachowaniem wszystkich kluczowych elementów projektu; dostrzega różne formy nacisków i sabotażu skierowane przeciwko instytucjom antykorupcyjnym, stanowiące odzwierciedlenie coraz skuteczniejszego i udanego zwalczania korupcji; nalega, by instytucje antykorupcyjne takie jak Narodowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy, Specjalna Prokuratura Antykorupcyjna i naczelny sąd antykorupcyjny pozostały niezależne i skuteczne oraz dysponowały wystarczającymi zasobami; pochwała przyjęcie w grudniu 2019 r. nowych przepisów w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, które wzmocniły przejrzystość struktur własności przedsiębiorstw na Ukrainie oraz stanowią znaczne udoskonalenie odpowiednich ram prawnych;

44. wyraża głębokie zaniepokojenie ogromną i systematyczną presją polityczną i aktami zastraszania wobec prezesa Narodowego Banku Ukrainy, co niestety miało miejsce nie po raz pierwszy i doprowadziło do jego rezygnacji ze stanowiska w lipcu 2020 r.; wzywa ukraińskie władze do powstrzymania się od wywierania presji politycznej na niezależne instytucje gospodarcze i organy egzekwowania prawa oraz do zapewnienia, by ich niezależność była zachowywana jako gwarancja prawidłowego funkcjonowania rynku i równych warunków działania dla wszystkich podmiotów gospodarczych;

45. z żalem zauważa, że sądownictwo jest nadal jedną z najmniej wiarygodnych instytucji na Ukrainie i jest poważnie zaniepokojony stanem, w jakim znajduje się ono w następstwie reformy z października 2019 r., która doprowadziła do rozwiązania i konieczności ponownego utworzenia Wysokiej Komisji Kwalifikacji Sędziów oraz skutkowałą zawieszeniem ponownej oceny i procesu rekrutacji sędziów, podczas gdy około 2 000 urzędów sędziowskich pozostaje nieobsadzonych; ubolewa, że w przeszłości Wysoka Komisja Kwalifikacji Sędziów nie uwzględniała opinii Społecznej Rady Uczciwości podczas ponownej oceny sędziów oraz wzywa do uczynienia tego w przyszłości w celu obsadzenia sądów niższych instancji sędziami spełniającymi normy etyczne i w zakresie uczciwości, w pełnej zgodności z opinią nr 969/2019 Komisji Weneckiej; nalega na szybkie ponowne ustanowienie Wysokiej Komisji Kwalifikacji Sędziów w oparciu o zmianę ustawy nr 3711 w sposób zgodny z orzeczeniem nr 4-p/2020 ukraińskiego Trybunału Konstytucyjnego z 11 marca 2020 r. w celu utworzenia niezależnej Wysokiej Komisji Kwalifikacji Sędziów w oparciu o przejrzystą procedurę wyboru z zaangażowaniem ekspertów międzynarodowych; uważa, że Wysoka Komisja Kwalifikacji Sędziów, dysponująca odpowiednimi uprawnieniami, powinna być w stanie skutecznie dokonywać wyboru nowych sędziów i weryfikacji urzędujących sędziów zgodnie z zasadami i procedurami przyjętymi przez samą Wysoką Komisję Kwalifikacji Sędziów, na podstawie swojego mandatu; zdecydowanie nalega na przeprowadzenie oceny uczciwości w niepoddanej reformie Najwyższej Radzie Sprawiedliwości; wzywa ukraińskie władze do dalszego prowadzenia i przyspieszenia reformy sądownictwa, aby nie osłabiać prac nowo utworzonych instytucji antykorupcyjnych, do powstrzymywania się od politycznie motywowanych procesów i instrumentalnego wykorzystania sądownictwa wobec przeciwników politycznych oraz do ukończenia ram prawnych w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej;

46. wzywa Komisję do rozwoju istniejących i opracowania nowych narzędzi w obszarze praworządności i dobrych rządów, aby monitorować i oceniać postępy dokonane przez Ukrainę, w szczególności w odniesieniu do unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości i mechanizmu praworządności, aby zapewnić ścisłą kontrolę nad trwającymi reformami oraz należyłą identyfikację i korektę możliwych niedociągnięć tych reform;

47. z zadowoleniem przyjmuje reformę urzędu prokuratora generalnego zainicjowaną we wrześniu 2019 r. i domaga się ukończenia weryfikacji prokuratorów, tym samym zapewniając, by nowi prokuratorzy na wszystkich szczeblach byli wybierani na podstawie przejrzystego i bezstronnego pod względem politycznym procesu; zachęca ukraińskie władze do wzmocnienia walki z przestępczością zorganizowaną oraz do poprawy ram prawnych, a także współpracy i koordynacji między właściwymi organami ścigania;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

48. zdecydowanie wzywa ukraińskie władze do powstrzymania się od wcześniejszej złej praktyki prowadzenia umotywowanych politycznie spraw sądowych; podkreśla w tym kontekście, że rozbieżności w kwestiach politycznych powinny być rozwiązywane na właściwych forach politycznych, a nie w sferze wymiaru sprawiedliwości;

49. z zaniepokojeniem zauważa, że Ukraina jest wymieniona przez Komisję jako państwo priorytetowe kategorii 2, co oznacza, że prawa własności intelektualnej nie są dostatecznie chronione i egzekwowane; podkreśla, że trzeba wzmocnić kontrole celne i infrastrukturę celną, aby lepiej zapobiegać wprowadzaniu podróbionych produktów na terytorium Ukrainy i ich tranzytowi przez jej terytorium; wzywa Komisję, aby nadal pomagała Ukrainie w opracowywaniu nowych projektów ustaw dotyczących praw własności intelektualnej;

50. wzywa rząd Ukrainy do kontynuowania dochodzeń w sprawie przestępstw popełnionych przez członków ukraińskich sił bezpieczeństwa przeciwko działaczom podczas protestów w ramach Euromajdanu oraz szybkiego zapewnienia sprawiedliwości ofiarom i ich rodzinom;

51. wzywa Ukrainę do ratyfikowania Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz konwencji stambulskiej o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej;

52. z zadowoleniem przyjmuje zmiany ukraińskiego kodeksu karnego definiujące gwałt i przemoc seksualną w oparciu o brak zgody oraz wzywa do szybkiego opracowania metodyki prowadzenia dochodzeń w przypadku przestępstw obejmujących przemoc seksualną; ubolewa, że z powodu braku takiej metodyki w 2019 r. nie wnoszono oskarżeń o gwałt i przemoc seksualną na podstawie braku zgody;

Prawa człowieka i podstawowe wolności

53. zdecydowanie potępia stale obserwowane przypadki łamania na dużą skalę praw człowieka i podstawowych wolności, takich jak wolność wypowiedzi, religii lub przekonań i zrzeszania się, a także prawa do pokojowego zgromadzania się, dokonywane przez rosyjskie siły okupacyjne na tymczasowo okupowanym terytorium Krymu i przez wspierane przez Rosję ugrupowania zbrojne na obszarach regionu Donbasu, które tymczasowo nie znajdują się pod kontrolą rządu, w tym przymusowy pobór do wojska, deportacje, nielegalne i wymuszone przyjmowanie rosyjskich paszportów, ograniczenie prawa do nauki i praw językowych, arbitralne zatrzymania, tortury i inne surowe warunki przetrzymywania, a także środki ograniczające takie jak jednostronne zamykanie punktów odprawy granicznej i odmowa dostępu misjom ONZ i humanitarnym, co jest szczególnie zatrważające w okresie obecnej pandemii;

54. przypomina, że życie i dobrobyt ludności cywilnej są nadal zagrożone w wyniku wojny na wschodniej Ukrainie i zauważa, że ograniczenie działań wojennych na wschodniej Ukrainie podczas zawieszenia broni, które weszło w życie 27 lipca 2020 r., przyczyniło się do spadku o 53 % liczby incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz liczby ofiar cywilnych; z zadowoleniem przyjmuje program „EU4ResilientRegions” o wartości 30 mln EUR, mający na celu zwiększenie odporności wschodniej i południowej Ukrainy na negatywne wpływy wywierane przez trwające konflikty, w tym zagrożenia hybrydowe i inne destabilizujące czynniki;

55. wyraża jednak głębokie zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją humanitarną na terytoriach wschodnich, które obecnie nie są kontrolowane przez ukraiński rząd, w szczególności w świetle obecnej sytuacji nadzwyczajnej związanej z COVID-19; wzywa faktyczne władze lokalne do przyjęcia wszystkich środków koniecznych do zapewnienia, by zaspokajane były podstawowe potrzeby ludności, łącznie z dostępem do wysokiej jakości ośrodków opieki zdrowotnej i leczenia, a także do współpracy z prawowitym rządem Ukrainy w tej kwestii;

56. podkreśla, że na wschodniej Ukrainie ponad 3,5 mln osób po obydwu stronach linii kontaktu nadal jest zależnych od pomocy i ochrony humanitarnej, doświadczając niedoborów wody i przerw w dostawach energii elektrycznej; zauważa, że obecna pandemia COVID-19 zwiększyła wyzwania, przed jakimi stoją te osoby; zachęca Komisję, aby we współpracy z organami ONZ wzmogła wysiłki na rzecz zapewnienia pomocy podczas tego kryzysu humanitarnego, zgodnie z Przeglądem potrzeb humanitarnych;

57. ubolewa nad pogarszającą się sytuacją w dziedzinie praw człowieka na Krymie od początku okupacji, ponieważ Rosja drastycznie ograniczyła wolność zgromadzeń, wypowiedzi, zrzeszania się, dostępu do informacji i religii od rozpoczęcia okupacji; potępia politykę dyskryminacyjną stosowaną przez samozwańcze rosyjskie władze w szczególności wobec tatarskiej mniejszości etnicznej na Krymie, naruszanie ich praw własności, coraz powszechniejsze zastraszanie tej społeczności i osób sprzeciwiających się nielegalnej aneksji poprzez przymusowy pobór do wojska, prześladowania, przeszukiwania, zatrzymania i wymuszone zaginięcia, a także wspomniany wyżej brak wolności wypowiedzi, zrzeszania się, religii i przemieszczania się na półwyspie; apeluje o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich obywateli Ukrainy bezprawnie zatrzymanych i uwięzionych na Półwyspie Krymskim i w Rosji, w tym działaczy Tatarów krymskich;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

ponadto wzywa Rosję do przeprowadzenia dochodzeń w sprawie aktów okrucieństwa popełnionych przeciwko Tatarom krymskim oraz zagwarantowania i zabezpieczenia prawa Tatarów krymskich, Ukraińców oraz wszystkich wspólnot etnicznych i religijnych do zachowywania i rozwoju własnej kultury, tradycji, edukacji i tożsamości;

58. ubolewa, że na Ukrainie jest około 1,5 mln osób wewnętrznie przesiedlonych, co sprawia, że jest to dziewiąte państwo na świecie pod względem liczby osób wewnętrznie przesiedlonych; zauważa, że główna odpowiedzialność za to leży po stronie Rosji i jej popleczników; wzywa ukraińskie władze do podjęcia dodatkowych wysiłków, aby złagodzić cierpienie osób dotkniętych konfliktem i wdrożyć środki w celu ochrony praw osób wewnętrznie przesiedlonych; wzywa Ukrainę do przyznania osobom wewnętrznie przesiedlonym pełnych praw obywatelskich i politycznych oraz do przestrzegania międzynarodowych norm dotyczących traktowania osób wewnętrznie przesiedlonych; podkreśla znaczenie ochrony i zapewniania prawa do ukraińskiego obywatelstwa na tymczasowo okupowanych terytoriach, w tym uproszczenia procedur dotyczących otrzymywania emerytur i uzyskiwania świadectw urodzenia dla dzieci, aby wyeliminować ryzyko bezpaństwowości i podatności na zagrożenia;

59. wzywa specjalną misję obserwacyjną OBWE na Ukrainie do wdrożenia swojego mandatu i do prowadzenia regularnych wymian z ofiarami i świadkami prześladowań, prawnikami, organizacjami pozarządowymi i przedstawicielami mediów jako dalszego sposobu oceny sytuacji na tymczasowo okupowanych terytoriach na Krymie i na wschodzie Ukrainy; wzywa Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka, aby nieprzerwanie obserwował sytuację dotyczącą praw człowieka na Półwyspie Krymskim i na obszarach wschodniej Ukrainy, które nie są kontrolowane przez rząd;

60. zauważa, że pięcioletni plan działania dotyczący wdrażania krajowej strategii praw człowieka na Ukrainie wygasa w 2020 r. oraz domaga się dogłębnego przeglądu jego głównych osiągnięć przed określeniem celów dla następnego planu działania; zwraca szczególną uwagę na wsparcie zapewniane Tatarom krymskim przez ukraiński rząd oraz wyraża swoje zaniepokojenie brakiem finansowania w projekcie budżetu na 2021 r., przedłożonym Verchownej Radzie we wrześniu 2020 r., programu przesiedlania i rozmieszczania Tatarów krymskich i osób innych narodowości deportowanych z terytorium Ukrainy; wzywa Ukrainę do przyjęcia przepisów w sprawie ludów tubylczych Ukrainy, w sprawie statusu społeczności tubylczych Tatarów krymskich oraz w sprawie zmiany konstytucji Ukrainy w zakresie narodowej i terytorialnej autonomii Tatarów krymskich na Ukrainie, a w szczególności na Krymie, która wynika z niezbywalnego prawa społeczności tubylczych Tatarów krymskich do samostanowienia; nalega, by ukraińskie władze zajęły się kwestią ATR, jedyne kanału telewizyjnego oferowanego w języku krymskotatarskim, oraz zapewniły stabilny mechanizm wsparcia finansowego i technicznego, aby umożliwić tej stacji telewizyjnej dalsze nadawanie na okupowanym przez Rosję Krymie; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Ukrainy dotyczącą opracowania strategii w sprawie rozwoju i popularyzacji języka krymskotatarskiego na okres do 2032 r.;

61. wzywa ESDZ i Komisję Europejską do szybkiego uruchomienia globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka (unijnego prawa wzorowanego na ustawie Magnitskiego), umożliwiającego stosowanie sankcji wobec osób i przedsiębiorstw zaangażowanych w poważne naruszenia praw człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji terytoriów ukraińskich tymczasowo okupowanych na Krymie i części obwodów donieckiego i ługańskiego, a także sankcji wobec osób odpowiedzialnych za inne przestępstwa, w tym korupcję; wzywa Ukrainę do pójścia za przykładem i przyjęcia ukraińskiej wersji ustawy Magnitskiego;

62. przyjmuje do wiadomości ustawę o wspieraniu funkcjonowania języka ukraińskiego jako języka państwowego i zwraca się do władz Ukrainy o wdrożenie tej ustawy zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami i zaleceniami zawartymi w opinii nr 960/2019 Komisji Weneckiej, tj. z poszanowaniem prawa społeczności do rozwoju i pełnego używania własnego języka oraz traktowaniem mniejszości narodowych, ich języka i ich prawa do edukacji z należywym uwzględnieniem i równowagą;

63. apeluje do Ukrainy o nadanie komisarzowi ds. ochrony języka urzędowego lub innemu podmiotowi ustanowionemu w tym samym celu uprawnień do monitorowania zgodności z przepisami w sprawie używania języków mniejszości i w sprawie ludów tubylczych;

64. popiera wolność przekonań, opinii i wypowiedzi oraz podkreśla znaczenie udzielania równego dostępu do informacji wszystkim mniejszościom narodowym, etnicznym i językowym jako kluczowym składnikom każdej demokracji; potępia mowę nienawiści i dyskryminację ze względu na pochodzenie etniczne lub język, a także nieprawdziwe informacje i informacje wprowadzające w błąd ukierunkowane na mniejszości narodowe, etniczne i językowe;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

65. zauważa, że potrzebne są środki służące wzmocnieniu struktur ochrony praw mniejszości oraz budowaniu zaufania, że prawa mniejszości są chronione zarówno w prawie, jak i w praktyce; podkreśla, że takie środki powinny obejmować wzmocnienie ochrony prawnej, zwrócenie uwagi instytucji na problemy mniejszości oraz ustanowienie silniejszych i stałych mechanizmów konsultacji; wyraża zaniepokojenie brakiem odpowiednich działań podejmowanych przez ukraińskie władze w celu przeciwdziałania dyskryminacji i mowie nienawiści wobec mniejszości, w szczególności społeczności romskiej, która pada ofiarą przypadków dyskryminacji, przemocy na tle rasowym i przejawów nietolerancji; wzywa Ukrainę do wzmocnienia upamiętnienia ofiar holokaustu w drodze przystąpienia do Międzynarodowego Sojuszu na rzecz Pamięci o Holokauście (IHRA) i przyjęcia definicji antysemityzmu stosowanej przez IHRA; wzywa ponadto Ukrainę do dalszego upamiętniania ofiar totalitaryzmu; wzywa Komisję do zaproszenia Ukrainy do uczestnictwa w programie Europa dla Obywateli;

66. wspiera działalność europejskich fundacji politycznych mającą na celu promowanie następnego pokolenia przywódców politycznych na Ukrainie;

67. zachęca do wzmocnienia dialogu i współpracy z Kościołami oraz wspólnotami i organizacjami religijnymi w takich dziedzinach jak budowanie pokoju i pojednanie, a tym samym do wzmocnienia zaufania do sprawiedliwego i wolnego społeczeństwa, a także edukacji, opieki zdrowotnej i podstawowych usług społecznych;

Krajobraz medialny

68. odnotowuje obecnie podejmowane wysiłki w zakresie reformy mediów; podkreśla, że reforma powinna w szczególności zapewnić niezależność, bezstronność i odpowiedzialność organu regulacyjnego, przejrzystość własności mediów oraz równe szanse dla mediów wraz z uczciwą konkurencją na rynku; wyraża zaniepokojenie planem przyznania agencji regulacyjnej nowych, szerokich kompetencji, które mogą naruszać wolność mediów oraz wpływać na treści mediów internetowych i drukowanych; podkreśla w kontekście projektu ustawy o zwalczaniu dezinformacji, że projekt w obecnym kształcie może prowadzić do ingerencji państwa w treści medialne i działania dziennikarzy na szeroką skalę kosztem wolności mediów oraz nie będzie skuteczny w zwalczaniu dezinformacji; domaga się przeprowadzenia szerszej zakrojonych konsultacji z mediami i odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, aby unikać zagrożeń dla wolności wypowiedzi;

69. zauważa z zaniepokojeniem, że rynek mediów telewizyjnych na Ukrainie, chociaż jest pluralistyczny, nadal charakteryzuje się nadmiernym wpływem oligarchów; wzywa Ukrainę do wspierania wolnych i niezależnych mediów oraz do wzmocnienia pluralizmu mediów; podkreśla znaczenie nadawcy publicznego o zrównoważonym charakterze i niezależnego organu regulującego media oraz społeczeństwa obywatelskiego w budowaniu odporności na dezinformację i inne czynniki destabilizujące; wzywa Werchowną Radę i rząd do wywiązania się ze zobowiązań państwa względem nadawcy publicznego i zapewnienia wsparcia finansowego i politycznego na rzecz jego dalszej modernizacji, niezależności i zdolności do prowadzenia dziennikarstwa śledczego;

70. przypomina o potrzebie dalszego wspierania Ukrainy przez UE w przeciwdziałaniu zagrożeniom hybrydowym oraz zwalczaniu dezinformacji i nieprawdziwych informacji, w tym poprzez wzmocnienie niezależnych mediów i komunikacji strategicznej w zakresie umiejętności korzystania z mediów, aby wzmocnić odporność Ukrainy; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszone wszczęcie dialogu w sprawach cyberprzestrzeni przez UE i Ukrainę;

71. wyraża zaniepokojenie pogarszającym się środowiskiem pracy dla przedstawicieli mediów, w szczególności dziennikarzy śledczych donoszących o korupcji i nadużyciach finansowych; ubolewa nad wszelkimi aktami, których celem jest hamowanie pracy dziennikarzy, w tym ograniczeniem dostępu do informacji, dochodzeniami karnymi, naciskiem na ujawnianie źródeł informacji oraz mową nienawiści, przede wszystkim wobec niezależnych mediów; wyraża zaniepokojenie, że członkowie Werchownej Rady padli ofiarą ukierunkowanych kampanii dezinformacyjnych lub nawet celowo pomagali w ich rozpowszechnianiu, według najnowszych analiz przeprowadzonych przez ukraińskie platformy dziennikarstwa śledczego;

72. ubolewa nad licznymi atakami na dziennikarzy i działaczy społecznych odnotowanymi w latach 2017–2019; wzywa ukraińskie władze do ścigania sprawców i zapewnienia bezpieczeństwa pracownikom mediów i dziennikarzom, a także do przyjęcia proporcjonalnego podejścia do regulacji mediów;

73. ubolewa, że klimat polityczny w tym kraju pogorszył się oraz że zastraszanie, nawoływanie do nienawiści i naciski polityczne są powszechnie wykorzystywane do celów politycznych; wzywa władze do zdecydowanego potępienia i zakazania działalności ekstremistycznych i zachęcających do nienawiści grup i stron internetowych, takich jak Mirotvorets, które podsycają napięcia społeczne i nadużywają danych osobowych setek ludzi, w tym dziennikarzy, polityków i osób należących do grup mniejszościowych;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

74. domaga się rozwoju demokratycznych, niezależnych, pluralistycznych i zrównoważonych mediów na Ukrainie, aby położyć kres politycznie motywowanym prześladowaniom kanałów medialnych, w tym cofaniu koncesji, zapewnić ochronę lokalnym dziennikarzom, opiniotwórcom i dysydemom przed nękaniami i zastraszaniem, umożliwić niedyskryminacyjny dostęp do informacji w internecie i poza nim oraz istotne uczestnictwo obywatelskie, a także chronić i gwarantować prawa człowieka i prawa obywatelskie; podkreśla, że dziennikarzom, obrońcom praw człowieka i adwokatom należy zapewnić możliwość niezależnego działania bez nieuzasadnionych ingerencji i bez zastraszania; z zadowoleniem przyjmuje działania ukraińskich organizacji praw człowieka i krymskiego prokuratora, który tymczasowo pracując z nieokupowanego terytorium Ukrainy rejestruje przypadki naruszania i łamania praw człowieka; nalega, by wszystkie przypadki naruszenia praw człowieka zostały zbadane, a sprawy pociągnięci do odpowiedzialności;

Równouprawnienie płci i prawa osób LGBTI

75. podkreśla, że równość płci jest kluczowym warunkiem wstępnym zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa ukraiński rząd i władze do wdrożenia środków, aby wzmocnić reprezentację kobiet i ich równe traktowanie na wszystkich szczeblach życia politycznego i społecznego oraz przeciwdziałać przemocy ze względu na płeć; apeluje do Komisji i ESDZ o uwzględnienie kwestii równouprawnienia płci we wszystkich strategiach politycznych, wsparciu finansowym, programach i działaniach związanych z Ukrainą, w szczególności mających na celu łagodzenie negatywnych skutków COVID-19, gdyż kobiety, w tym będące przedsiębiorcami, znalazły się wśród osób najbardziej dotkniętych rygorystycznymi środkami izolacji;

76. potępią brutalne ataki i przestępstwa z nienawiści wobec osób LGBTI oraz wzywa ukraińskie organy ścigania do skutecznego prowadzenia dochodzeń w sprawie tych ataków; wzywa Ukrainę do ustanowienia i skutecznego wdrażania kompleksowego prawa wtórnego, które zapewni wolność przekonań, przeciwdziała ciągłej dyskryminacji osób LGBTI, działaczy ruchów feministycznych, osób niepełnosprawnych i mniejszości, oraz do wzmocnienia ochrony ich praw; wzywa ukraiński rząd i wszystkie podmioty polityczne do podjęcia wysiłków w celu stworzenia integracyjnego i tolerancyjnego społeczeństwa;

77. ubolewa, że art. 161 kodeksu karnego nadal nie przewiduje kar za podburzanie do nienawiści lub przemocy ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową oraz że względy te nie są wskazywane jako kwalifikowany typ przestępstwa ani włączone do przepisów ogólnych w sprawie okoliczności obciążających zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 3; przypomina, że plan działania rządu dotyczący wdrażania krajowej strategii praw człowieka przewidywał włączenie względów orientacji seksualnej i tożsamości płciowej jako okoliczności obciążających do art. 67 kodeksu karnego; przypomina o zaleceniach ECRI oraz wzywa Ukrainę do odpowiedniej zmiany kodeksu karnego;

Handel i współpraca gospodarcza, zdrowie publiczne, praca i sprawy socjalne, mobilność pracowników

78. podkreśla, że Ukraina jest dla Unii ważnym partnerem geopolitycznym, geostrategicznym i handlowym; z zadowoleniem przyjmuje znaczny wzrost przepływów handlowych między UE a Ukrainą, w wyniku czego Unia jest obecnie największym partnerem handlowym Ukrainy; ubolewa jednak nad stosunkowo niską liczbą bezpośrednich inwestycji zagranicznych trafiających do kraju;

79. z zadowoleniem przyjmuje stałe pozytywne wyniki osiągnięte w dwustronnych stosunkach handlowych i gospodarczych w 2019 r. – ukraiński przywóz wzrósł o 12,3 %, a wywóz o 9,7 %, co daje kwotę 43,3 mld EUR; podkreśla, że wartość handlu między UE a Ukrainą wzrosła o 49 % oraz że UE pozostaje głównym partnerem handlowym Ukrainy (w 2019 r. udział UE w handlu Ukrainy wynosił 40 %), zaś Ukraina jest 18. partnerem UE pod względem wielkości wymiany handlowej (o udziale w całkowitym handlu UE na poziomie 1,1 %); zauważa, że deficyt Ukrainy w handlu z UE wzrósł do 5,1 mld EUR;

80. zachęca obie strony, aby zacieśniły współpracę na szczeblu dwustronnym i na forach międzynarodowych w celu sprostania wyzwaniom wynikającym z COVID-19, w szczególności przez zwiększenie odporności i dywersyfikacji łańcuchów dostaw oraz wspólne działania w celu zaradzenia tendencjom protekcyjnym; zauważa, że cel UE zakładający osiągnięcie otwartej autonomii strategicznej mógłby stworzyć szanse na jeszcze ściślejszą współpracę z państwami ościennymi;

81. zachęca Komisję, aby pomogła Ukrainie w określeniu obszarów sprzyjających dalszej dywersyfikacji gospodarczej oraz w nadawaniu im priorytetowego znaczenia w procesie pełnego wdrażania pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

82. powtarza, że stopniowa integracja Ukrainy z rynkiem wewnętrznym UE, przewidziana w układzie o stowarzyszeniu, stanowi jeden z kluczowych celów stowarzyszenia oraz popiera w tym kontekście ustanowienie warunków dla wzmocnionych stosunków gospodarczych i handlowych między Ukrainą a UE, a także szerzej zakrojony proces zbliżania przepisów, pod warunkiem pełnego wdrożenia pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu oraz zgodności z odpowiednimi przepisami i normami prawnymi, gospodarczymi i technicznym;

83. zauważa, że wprowadzono szereg innych reform prowadzących do deregulacji gospodarki, większej przejrzystości finansów publicznych oraz udoskonalenia przepisów dotyczących koncesji i partnerstwa publiczno-prywatnego, zapewniających nowe możliwości zarówno dla inwestorów lokalnych, jak i zagranicznych;

84. zauważa jednak, że nie osiągnięto widocznych skutków deoligarchizacji kraju, ponieważ oligarchowie nadal wywierają duży wpływ na gospodarkę i politykę Ukrainy, w szczególności pod względem własności mediów oraz wpływu na sądownictwo i system egzekwowania prawa; uważa, że ustanowienie jasnych i równych dla wszystkich zasad w gospodarce i polityce może okazać się skuteczną metodą rzeczywistego osłabiania nieoficjalnego wpływu wywieranego przez małą grupę najbogatszych przedsiębiorców na funkcjonowanie państwa, w tym ustawodawstwo, i w związku z tym wzywa ukraińskie władze do przyspieszenia procesu deoligarchizacji;

85. ubolewa nad zwiększeniem liczby przedsiębiorstw państwowych i wzywa Ukrainę do dalszej prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, aby zmodernizować i usprawnić funkcjonowanie gospodarki i uniknąć oligarchizacji; podkreśla potrzebę ponownego zaangażowania się Ukrainy w zwalczanie wpływu grup interesu, które w przypadku zlekceważenia mogłyby poważnie podważyć dotychczasowe reformy i środki wsparcia Ukrainy w ujęciu ogólnym;

86. wzywa Ukrainę i UE do zacieśnienia współpracy w zakresie dalszej liberalizacji handlu dwustronnego, w tym zawarcia układu w sprawie oceny zgodności i zatwierdzania, a także współpracy w obszarze środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz cel; wzywa ponadto do pogłębionej współpracy sektorowej między UE i Ukrainą w dziedzinie edukacji, badań naukowych i innowacji, w sektorze ICT oraz w dziedzinie cyfryzacji i technologii ekologicznych, aby dzielić się wiedzą ekspercką i najlepszymi praktykami; ponadto domaga się pogłębionej współpracy i stopniowo różnicowanej integracji sektorowej Ukrainy między innymi z unią energetyczną, Wspólnotą Transportową i jednolitym rynkiem cyfrowym;

87. wzywa ukraińskie władze do otwarcia krajowego rynku lotniczego dla europejskich przedsiębiorstw, w tym taniach przewoźników, i popiera jak najszybsze podpisanie umowy w sprawie ustanowienia wspólnego obszaru lotniczego;

88. z zadowoleniem przyjmuje poczynione postępy we współpracy między Ukrainą i UE w obszarze cyfrowym oraz zachęca do dalszego pogłębienia takiej współpracy, aby zapewnić sobie nawzajem równe traktowanie na rynku wewnętrznym, w tym w innych sektorach będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania; podkreśla znaczenie podjętych kroków w kierunku transformacji cyfrowej i e-rządzenia, a także postępów w zbliżaniu ustawodawstwa Ukrainy do przepisów UE w obszarze usług zaufania i łączności elektronicznej; zachęca Komisję do dalszego wspierania wysiłków Ukrainy dotyczących umiejętności korzystania z mediów i informacji, e-rządzenia i gospodarki cyfrowej, aby odzwierciedlić obecną erę cyfrową i stopniową integrację z jednolitym rynkiem cyfrowym UE, a także do przeanalizowania sposobów zmniejszania opłat roamingowych między UE a Ukrainą; w związku z tym zwraca uwagę na nowy unijny program o wartości 25 mln EUR wspierający e-rządzenie i gospodarkę cyfrową w Ukrainie; zachęca do rozszerzenia jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) na Ukrainę po spełnieniu przez nią wszystkich wymogów technicznych i prawnych;

89. wzywa Komisję i ESDZ do przeprowadzenia wiarygodnej oceny potrzeb dla regionu Donbasu, aby opracować strategię jego odbudowy społeczno-gospodarczej, oraz sugeruje utworzenie odpowiednich ram międzynarodowych na rzecz odbudowy Donbasu;

90. wzywa ukraińskie władze do dalszego wdrażania reform publicznego systemu ochrony zdrowia, w szczególności z uwzględnieniem niszczącego wpływu pandemii COVID-19 na ukraiński system ochrony zdrowia; zauważa, że według UNICEF COVID-19 doprowadził nie tylko do kryzysu publicznej opieki zdrowotnej, ale także kryzysu społeczno-ekonomicznego, który może zwiększyć wskaźnik ubóstwa na Ukrainie z 27,2 % do 43,6 % lub nawet 50,8 %; zachęca w związku z tym ukraiński rząd do wdrożenia kompleksowych środków ochrony socjalnej, aby łagodzić skutki COVID-19;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

91. z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie przez Ukrainę do Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia UE oraz systemu wczesnego ostrzegania i reagowania w celu uczestnictwa w ogólnoeuropejskiej koordynacji działań w odpowiedzi na COVID-19 w obszarze zdrowia publicznego; wzywa Komisję, państwa członkowskie i Ukrainę do zacieśnienia współpracy w zakresie odporności zdrowia publicznego i do wymiany najlepszych praktyk i współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w zakresie opracowywania strategii na wypadek epidemii koncentrujących się na najbardziej wrażliwych grupach; apeluje do Komisji o udzielenie wsparcia rządowi Ukrainy w staraniach o dostęp do szczepionek przeciwko COVID-19;

92. wzywa ukraiński rząd do zapewnienia, by wszelkie środki ograniczające w odpowiedzi na COVID-19 miały podstawę prawną, były ściśle konieczne i proporcjonalne do celu ochrony zdrowia publicznego i ratowania życia (w oparciu o doradztwo naukowe), podlegały ciągłemu przeglądowi i zostały zniesione, gdy nie są już konieczne, oraz by były stosowane w niedyskryminacyjny sposób; wzywa władze do zapewnienia, by grupy szczególnie wrażliwe i zmarginalizowane nie były dotknięte w nieproporcjonalny sposób reakcją na COVID-19, oraz do podjęcia kroków w celu uwzględnienia wcześniej istniejących nierówności;

93. wzywa Ukrainę do zwalczania utrzymującego się nadal kumoterstwa i korupcji w sektorze opieki zdrowotnej, a w szczególności w Ministerstwie Zdrowia, oraz do prowadzenia skutecznych dochodzeń w sprawie wszelkich działań korupcyjnych, zwłaszcza prób zakupu sprzętu medycznego i szczepionek przeciw COVID-19 po nieproporcjonalnie wysokich cenach podczas panującej pandemii;

94. pochwała dobrą pracę ukraińskiego publicznego systemu opieki zdrowotnej nad ustanowieniem przejrzystego systemu finansowania specyficznych zabiegów zapewnianych pacjentom; wzywa Ministerstwo Zdrowia do wspierania pracy ukraińskiego publicznego systemu opieki zdrowotnej;

95. wyraża uznanie dla postępów w zakresie zbliżania przepisów do dorobku prawnego UE oraz dla przyjęcia w listopadzie 2019 r. strategii sanitarnej i fitosanitarnej, która obejmuje wdrożenie do ukraińskiego ustawodawstwa ponad 200 aktów normatywnych Unii;

96. z niepokojem zauważa brak wystarczających postępów w zbliżaniu przepisów do norm unijnych dotyczących dobrostanu zwierząt;

97. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie w marcu 2020 r. ustawy o obrocie gruntami rolnymi, która powinna przyczynić się do uwolnienia ogromnego potencjału Ukrainy w sektorze rolnictwa, a także przyjęcie w maju 2020 r. ustawy o usprawnieniu niektórych instrumentów regulacji działalności bankowej, która wzmacnia system bankowy i uniemożliwia zwrot PrivatBanku jego byłym właścicielom;

98. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Ukraina przystąpiła do tymczasowego arbitrażu odwoławczego, przyczyniając się w ten sposób do przezwyciężenia impasu spowodowanego paraliżem Organu Apelacyjnego oraz do umożliwienia członkom Światowej Organizacji Handlu (WTO) korzystania z dwustopniowego systemu rozstrzygania sporów w ramach WTO do czasu ponownego uruchomienia Organu Apelacyjnego;

99. wzywa Ukrainę do stosowania się do przyszłych orzeczeń organu arbitrażowego dotyczących moratorium na eksport nieprzetworzonego drewna, z jednoczesnym egzekwowaniem obowiązkowej należytej staranności w całym łańcuchu wartości produktów drzewnych i poprawą zarządzania w sektorze leśnictwa;

100. zauważa z zaniepokojeniem, że Ukraina wszczęła ostatnio dwa dochodzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko przywozowi nawozów azotowych i nawozów wieloskładnikowych z UE; przyjmuje do wiadomości, że w ostatnim możliwym momencie Ukraina postanowiła umorzyć oba dochodzenia w sprawie środków ochronnych, podczas gdy dalsze dochodzenia w sprawie środków ochronnych są w toku; ostrzega, że podobne działania mogą podważyć wzajemne zaufanie między obiema stronami;

101. przypomina, że mięso drobiowe uznaje się w UE za produkt wrażliwy; docenia, że problem wywozu „innych” kawałków mięsa drobiowego udało się rozwiązać przez zmianę preferencji handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego i przetworów z mięsa drobiowego, likwidując tym samym lukę prawną w umowie; wzywa Ukrainę, aby powstrzymała się od podobnych praktyk oraz w pełni respektowała i wdrażała wszystkie postanowienia DCFTA w dobrej wierze; wzywa Komisję, aby dokładnie monitorowała wdrażanie DCFTA oraz zastosowała wszystkie dostępne środki w celu wyeliminowania wszelkich praktyk zakłócających rynek oraz potencjalnego wykorzystywania luk prawnych;

102. wzywa do zajęcia się problemem różnic między obszarami wiejskimi a miejskimi na Ukrainie poprzez skuteczne zachęty finansowe i techniczne dla mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, małych gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw rodzinnych na obszarach rolnych i podmiejskich, a także poprzez poprawę łączności międzyludzkiej i infrastruktury między miastami a obszarami wiejskimi w celu wspierania spójności społecznej;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

103. z zadowoleniem przyjmuje wyniki osiągnięte dzięki instrumentowi na rzecz MŚP w ramach DCFTA, jeśli chodzi o poprawę dostępu do finansowania i otwarcie możliwości handlowych; podkreśla, że dzięki odpowiedniej kampanii informacyjnej MŚP mogłyby w większym stopniu korzystać z możliwości oferowanych przez DCFTA;

104. wzywa Komisję, aby udzieliła wsparcia technicznego regionalnym agencjom pośrednictwa pracy w celu pobudzenia zatrudnienia, wspierała młodzież i programy zrównoważonego rozwoju gospodarczego sprzyjające przedsiębiorczości społecznej oraz inwestowała w młodzież i takie programy, a także skupiła się na młodzieży z obszarów wiejskich w celu udoskonalenia systemu kształcenia pod kątem potrzeb rynku pracy, tak by chronić najsłabsze grupy społeczne i zapobiegać brakowi możliwości społeczno-gospodarczych;

105. zachęca Komisję, aby monitorowała wpływ DCFTA na prawa pracownicze oraz prawo do wolności zrzeszania się w odniesieniu do handlu z UE; wzywa ukraiński rząd do skupienia się także na społecznym wymiarze handlu i zrównoważonego rozwoju oraz do ścisłego monitorowania gospodarczych i społecznych skutków wdrażania DCFTA; wzywa ukraiński rząd do przestrzegania i egzekwowania norm pracy oraz ratyfikowania i pełnego wdrożenia wszystkich konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP); zachęca ukraiński rząd do dalszego zbliżania norm pracy do norm unijnych, w szczególności pod względem wolności zgromadzeń i dialogu społecznego; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę reformy pracy, ale podkreśla potrzebę przeprowadzenia szeroko zakrojonych konsultacji ze związkami zawodowymi i społeczeństwem obywatelskim oraz zaleca wykorzystanie wiedzy eksperckiej MOP w tej kwestii;

106. wzywa Komisję do dopilnowania, by związki zawodowe oraz społeczeństwo obywatelskie w całej jego różnorodności były zaangażowane w monitorowanie wdrażania układu o stowarzyszeniu; wzywa rząd Ukrainy i Komisję do wspierania organizacji pozarządowych badających naruszenia pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, w szczególności w sferze społecznej;

107. wzywa ukraiński rząd do wprowadzenia systemu zachęt i sankcji w celu zwalczania notorycznie wysokiej liczby miejsc pracy w nieformalnym sektorze zatrudnienia;

108. dostrzega zwiększoną mobilność pracowników między Ukrainą a UE, ze wskaźnikiem emigracji na poziomie od 2,2 do 2,7 mln osób, co stanowi 13–16 % łącznego zatrudnienia na Ukrainie, i z jednej strony prowadzi do zmniejszenia podaży pracy na Ukrainie i niedoboru pracowników w niektórych zawodach, z drugiej zaś strony stanowi jeden z czynników stymulujących wzrost płac pracowników, którzy zostają w kraju, oraz stanowi źródło przekazów ze strony emigrantów, które wywiera istotny wpływ na gospodarkę Ukrainy, odpowiadający za wpływy w wysokości ponad 8 % PKB; domaga się dalszej analizy korzyści gospodarczych i społecznych oraz skutków fali emigracji pracowników po 2014 r. zarówno w gospodarkach, jak i systemach zabezpieczenia społecznego Ukrainy i państw członkowskich; podkreśla, że konieczne jest podejście rządu do rozwoju środowiska pracy, które zapewni godne warunki pracy dla pracowników ukraińskich przedsiębiorstw, w tym bezpieczeństwo i higienę pracy, legalnie deklarowane miejsca pracy z państwowym zabezpieczeniem społecznym, wynagrodzenie wypłacane na czas i w pełnej wysokości, prawo do członkostwa w związkach i reprezentacji interesów oraz istotne rokowania zbiorowe prowadzące do wiążących układów zbiorowych; przypomina o potrzebie zajęcia się problemem drenażu mózgow na Ukrainie poprzez promowanie wysokiej jakości i integracyjnych programów kształcenia i szkoleń oraz tworzenie możliwości zatrudnienia w celu zapewnienia młodym ludziom i rodzinom w ich lokalnych społecznościach perspektyw społeczno-gospodarczych;

109. z zadowoleniem przyjmuje finansowane przez UE programy wsparcia na rzecz zarówno modernizacji systemu kształcenia zawodowego na Ukrainie („EU4Skills: lepsze umiejętności dla nowoczesnej Ukrainy”), jak i otoczenia biznesowego, które odgrywa kluczową rolę dla potencjalnych osób powracających i dla krajowych przedsiębiorców (zwalczanie korupcji, wsparcie MŚP, reforma podatków i cel itd.) – zarówno w formie dotacji sektorowych, jak i warunków w unijnych programach pomocy makrofinansowej, a także domaga się dalszego rozwoju tych programów;

110. wzywa Radę Stowarzyszenia do nadania priorytetu wdrażaniu międzynarodowych norm pracy oraz ustawodawstwa i praktyk UE w obszarze polityki społecznej, zatrudnienia i pracy, regulacji dotyczących rokowań zbiorowych, dialogu społecznego, zwalczania nierówności płci, a także w obszarze reformy przepisów w sprawie pracy w celu zapewnienia, by interesy partnerów społecznych były zrównoważone, a prawa pracowników były chronione zgodnie z zapisami układu o stowarzyszeniu (art. 419–421 i 424) i odpowiednich konwencji MOP (81, 87, 98, 117, 122, 129, 144, 154 i 173); przypomina ukraińskiemu rządowi, że jego wysiłki ukierunkowane na poprawę klimatu biznesowego w celu przyciągania inwestycji bezpośrednich oraz promowania wzrostu gospodarczego nie mogą być podejmowane kosztem praw pracowniczych i warunków pracy; wzywa ukraiński rząd do stosowania systematycznego podejścia do dialogu społecznego i zapewniania na jego rzecz wsparcia instytucjonalnego oraz do podejmowania wysiłków, aby Krajowa Trójstronna Rada Społeczno-Gospodarcza stała się skutecznym instrumentem dialogu społecznego;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

111. zauważa z zaniepokojeniem, że zdolność związków zawodowych do egzekwowania swoich praw na Ukrainie jest ograniczona z powodu wadliwych i niejasnych przepisów;

Energia, środowisko i zmiana klimatu

112. z zadowoleniem przyjmuje ukończenie rozdzielania działalności Naftohazu w 2019 r. oraz utworzenie prawnie niezależnego operatora systemu przesyłu gazu, co jest zgodne z trzecim pakietem energetycznym UE; wzywa jednak ukraińskie władze do wzmocnienia technicznej niezależności operatora systemu przesyłu gazu od Naftohazu; z zadowoleniem przyjmuje liberalizację i otwarcie konkurencyjnego rynku gazu dla gospodarstw domowych; ubolewa jednak nad niedawnymi atakami na kierownictwo Naftohazu, w tym radę nadzorczą przedsiębiorstwa, które podważają jego niezależność i dotychczas osiągnięte postępy w zakresie reform w tym obszarze;

113. podkreśla rolę Ukrainy jako strategicznego kraju tranzytu gazu oraz potrzebę modernizacji jej krajowego systemu przesyłowego gazu, a także znaczenie jej integracji z unijnym rynkiem energii w oparciu o skuteczne wdrażanie zaktualizowanego załącznika XXVII do układu o stowarzyszeniu; z zadowoleniem przyjmuje ułatwione przez UE podpisanie długoterminowej umowy o przesył gazu; wyraża zaniepokojenie budową rurociągu Nord Stream 2 oraz przypomina o związanych z tym długoterminowych podstawowych zagrożeniach politycznych, gospodarczych i w zakresie bezpieczeństwa; zauważa, że rurociąg ten zwiększa zależność UE od rosyjskich dostaw gazu, zagraża rynkowi wewnętrznemu UE, nie jest zgodny z polityką energetyczną UE ani jej interesami strategicznymi, a także ma możliwe negatywne skutki dla rozdarłej wojny Ukrainy; w związku z tym, zgodnie ze swoim wcześniejszym stanowiskiem, wzywa wszystkie zainteresowane strony, w szczególności te w państwach członkowskich i w Europie, do wykorzystania dostępnych klauzul prawnych w celu wstrzymania realizacji projektu;

114. zwraca się do Komisji o kontrolowanie zgodności Ukrainy z dorobkiem prawnym Unii Europejskiej w obszarze energii z myślą o dalszej integracji rynków energii; w pełni popiera integrację Ukrainy z europejską kontynentalną siecią energetyczną (ENTSO-E); wzywa Ukrainę do lepszej koordynacji polityki i działań międzynarodowych instytucji (np. Komisji, Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Banku Światowego, KfW, ENTSO-E, Wspólnoty Energetycznej) oraz ukraińskich instytucji wspierających ukraiński sektor energetyczny;

115. potępia wydobycie gazu przez Rosję z ukraińskiego szelfu w ukraińskiej wyłącznej strefie ekonomicznej oraz stwierdza, że UE nie uznaje przejścia pól gazowych przez Federację Rosyjską na Morzu Azowskim i Morzu Czarnym oraz powinna wspierać zgodne z prawem działania ukraińskich władz zmierzające do powstrzymania nielegalnego wydobycia;

116. wyraża ubolewanie, że nowy hurtowy rynek energii elektrycznej, który zaczął funkcjonować na Ukrainie w lipcu 2019 r., nadal nie jest konkurencyjny według norm UE; wzywa w związku z tym Ukrainę do ukończenia jego reformy i zwiększenia poziomu zgodności z prawem Unii, przede wszystkim dzięki wzmocnieniu niezależności Ukrenerho i unikaniu subsydiowania skróśnego; wzywa Ukrainę do modernizacji istniejących elektrowni, aby spełnić rygorystyczne europejskie normy środowiskowe i bezpieczeństwa;

117. z zadowoleniem przyjmuje stanowisko ukraińskiego rządu respektujące zobowiązanie podjęte w ramach Wspólnoty Energetycznej do przestrzegania obowiązującego prawa UE, w tym polityki ochrony środowiska i bezpieczeństwa, a tym samym niezezwalające na import energii elektrycznej z elektrowni z krajów sąsiednich, które zostały zbudowane bez poszanowania dla wymogów międzynarodowych konwencji oraz najwyższych międzynarodowych norm środowiskowych i bezpieczeństwa;

118. ubolewa, że w sektorze produkcji energii odnawialnej Ukraina nie wywiązuje się jeszcze ze swoich zobowiązań względem inwestorów oraz że opóźnienia w płatnościach dla producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zagrażają dalszemu rozwojowi źródeł czystej energii na Ukrainie;

119. wzywa ukraińskie władze do pilnego ukończenia modernizacji elektrowni jądrowych oraz przeanalizowania opóźnień w tych procesach, w szczególności modernizacji elektrowni jądrowej w Zaporozżu;

120. podkreśla znaczenie zacieśnienia współpracy w zakresie infrastruktury w regionie, dalszej dywersyfikacji dostaw energii na Ukrainie, efektywności energetycznej, odnawialnych źródeł energii i łączalności sektora energetycznego Ukrainy, z jednoczesnym zapewnieniem zrównowazenia środowiskowego; zauważa, że wspieranie i promowanie handlu wewnątrzregionalnego między krajami Partnerstwa Wschodniego również stworzy nowe możliwości gospodarcze, w tym dla MŚP;

121. wyraża uznanie dla przyjęcia przez rząd Ukrainy w lutym 2019 r. strategii w zakresie polityki ekologicznej państwa do 2030 r. oraz krajowego planu gospodarowania odpadami, ustaw o ocenach oddziaływania na środowisko i strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko, a także ustaw przyjętych w obszarze polityki klimatycznej; wzywa Ukrainę do dalszego wzmocnienia swojego zaangażowania w walkę ze zmianą klimatu, wdrażanie polityki przeciwdziałania zmianie klimatu, uwzględnianie kwestii związanych ze zmianą klimatu we wszystkich obszarach kształtowania polityki oraz do zintensyfikowania jej wysiłków w odniesieniu do zobowiązań krajowych związanych z porozumieniem paryskim z 2015 r.;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

122. wzywa Ukrainę do skutecznego zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna zgodnie z normami zrównoważonej gospodarki leśnej i ochrony środowiska oraz do podjęcia działań w celu położenia kresu szkodom w środowisku naturalnym powodowanym przez nielegalną i niezrównoważoną eksploatację zasobów naturalnych, taką jak nielegalny wyręb w karpaccich lasach pierwotnych, gdyż stanowi to główny powód występowania powodzi w regionie; wzywa UE do wspierania przeciwdziałania nielegalnemu pozyskiwaniu drewna w związku z nielegalnym projektem ośrodka narciarskiego Świdowiec, a także nielegalnej i szkodliwej dla środowiska metodzie pozyskiwania bursztynu; zachęca Ukrainę do inwestowania w zrównoważoną infrastrukturę turystyczną bezpieczną pod względem ekologicznym i środowiskowym oraz wzywa ukraińskie władze do zapobiegania szkodom w środowisku powodowanym przez przyszłe projekty dzięki poprawie kontroli, przejrzystości i wdrażania ocen oddziaływania na środowisko i należytej staranności; wzywa Ukrainę do zapewnienia otwartego i dogodnego dostępu do informacji o środowisku, poszerzenia obszarów chronionych oraz przyspieszenia wdrażania krajowego planu redukcji emisji głównych substancji zanieczyszczających z dużych obiektów energetycznego spalania; zachęca Ukrainę do przyjęcia ustawodawstwa na rzecz rozwoju zrównoważonego transportu; wzywa Ukrainę do oczyszczenia i pozbycia się wysoce niebezpiecznych chemikaliów rolniczych w bezpieczny i świadomy ekologicznie sposób, w szczególności przeterminowanych pestycydów w obwodzie chersońskim i innych regionach Ukrainy;

123. wyraża głębokie zaniepokojenie wpływem konfliktu na wschodniej Ukrainie na środowisko, w tym zagrożeniami związanymi z zalewaniem połączonych ze sobą kopalń; domaga się, po przeprowadzeniu dogłębnej oceny wpływu konfliktu na środowisko, opracowania planu reagowania mającego na celu zapobieżenie katastrofie ekologicznej; proponuje realizację programu rozminowywania Donbasu przez ukraińskie władze i społeczność międzynarodową;

124. wyraża również głębokie zaniepokojenie z powodu około 1 200 źródeł promieniotwórczych – wykorzystywanych do celów medycznych, przemysłowych lub naukowych – zlokalizowanych w regionie Doniecka lub w jego sąsiedztwie, które stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska; wzywa OBWE, trójstronną grupę kontaktową i kraje czwórki normandzkiej do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu działalności jądrowej i przemysłowi substancji promieniotwórczych zgodnie z programem nierozprzestrzeniania broni jądrowej; wzywa wszystkie strony do zaangażowania odpowiednich zainteresowanych stron w bezpieczny transport wysokoaktywnych źródeł zamkniętych z regionu Donbasu;

125. z zadowoleniem przyjmuje ambicje Ukrainy w zakresie zapewniania wkładu w cele Europejskiego Zielonego Ładu oraz wzywa Komisję do odpowiedniego wspierania wysiłków Ukrainy, między innymi w drodze zainicjowania odpowiedniego zorganizowanego dialogu, planu działania i wymiany informacji; wzywa Komisję do zapewnienia, by pogłębiona i kompleksowa umowa o wolnym handlu nie stała w sprzeczności z celami środowiskowymi i inicjatywami, które są w niej określone;

126. z zadowoleniem przyjmuje unijny pakiet klimatyczny dla zrównoważonej gospodarki o wartości 10 mln EUR, który zapewni wsparcie Ukrainie w opracowaniu całościowego podejścia do restrukturyzacji jej podstawowych sektorów gospodarki w kierunku gospodarki niskoemisyjnej;

Kontakty międzyludzkie i zarządzanie granicami

127. uznaje znaczenie mobilności transgranicznej dla wzmocnienia kontaktów międzyludzkich oraz z zadowoleniem przyjmuje dalsze pomysły wdrażania ruchu bezwizowego między UE a Ukrainą, który umożliwił ukraińskim obywatelom odbycie ponad 40 mln podróży do państw UE od czerwca 2017 r.; podkreśla znaczenie dalszego osiągnięcia wartości odniesienia na potrzeby liberalizacji reżimu wizowego i przyspieszania powiązanych wysiłków w zakresie reform; jest zdania, że ruch bezwizowy skutkował większą liczbą podróży z Ukrainy do UE, a tym samym lepszym zrozumieniem między danymi społeczeństwami, co stanowi najlepszą podstawę dla dalszego zbliżania; podkreśla, że podejście to musi być kontynuowane i z czasem 127;

128. przypomina o znaczeniu włączenia Ukrainy do ram UE takich jak Erasmus+, „Horyzont Europa” i Kreatywna Europa oraz o potrzebie zintensyfikowania odpowiedniej współpracy w ramach obecnych i przyszłych programów; jest zdania, że należy istotnie rozszerzyć zakres uczestnictwa ukraińskich studentów, a także nauczycieli akademickich i szkolnych, w programach Erasmus+;

129. zauważa, że zwiększona liczba wizyt ukraińskich obywateli w państwach strefy Schengen stanowi wyzwanie dla przejść granicznych między UE a Ukrainą, które są zatłoczone, a ich infrastruktura i przepustowość nie są odpowiednie, by zapewniać godne i humanitarne warunki dla osób przekraczających granicę; zauważa, że jednym z najpilniejszych problemów na granicy między UE a Ukrainą, w szczególności na odcinku węgiersko-ukraińskim i polsko-ukraińskim, są długie czasy oczekiwania na przekroczenie granicy; zwraca się do Komisji o wszczęcie dialogu w celu zapewnienia, by procedury przekraczania granic były szybkie i wolne od korupcji, między innymi dzięki inwestycjom, szkoleniom personelu i skutecznym mechanizmom składania skarg dotyczących przekraczania granic; zachęca UE, by wspierała utworzenie nowych przejść granicznych i rozbudowę istniejących na granicy między UE a Ukrainą z zastosowaniem ścisłego monitorowania finansowania, aby wyeliminować nadużycia obserwowane w przeszłości;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

130. popiera wzmocnioną współpracę UE–Ukraina, w szczególności w obszarze zarządzania granicami, krajowych systemów azylowych i zarządzania tożsamością w oparciu o środki biometryczne, przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zwalczania przestępczości zorganizowanej i poważnej przestępczości międzynarodowej oraz pogłębienia współpracy między Ukrainą a Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (FRONTEX);

131. zauważa, że poczyniono dalsze postępy dotyczące dostosowania ukraińskich procedur celnych i granicznych do procedur obowiązujących w Unii, a także dotyczące trwających reform instytucjonalnych administracji podatkowej i celnej; z zadowoleniem przyjmuje ustawę o pojedynczym podmiocie prawnym dla państwowej administracji celnej, a także ustawy o upoważnionych przedsiębiorcach oraz o wprowadzeniu krajowego elektronicznego systemu tranzytowego, przyjęte jesienią 2019 r.; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez rząd Ukrainy w lipcu 2019 r. strategii zintegrowanego zarządzania granicami do 2025 r., a następnie planu działania na lata 2020–2022; ubolewa jednak nad opóźnieniem finansowanego przez UE projektu modernizacji sześciu punktów odprawy granicznej na granicy z Unią oraz nad bardzo długimi czasami oczekiwania nadal doświadczanymi na tych granicach; wzywa ponadto ukraińskie władze do przyjęcia wszystkich zaległych środków i przepisów wymaganych do pełnego uruchomienia systemu upoważnionych przedsiębiorców i krajowego elektronicznego systemu tranzytowego oraz do zapewnienia szybkiego powołania nowego kierownictwa państwowej administracji celnej spośród kompetentnych kandydatów w ramach przejrzystej i bezstronnej publicznej procedury wyboru; wzywa ukraińskie władze do kryminalizacji przemytu wszelkich towarów jako kluczowego elementu zintegrowanego zarządzania granicami;

132. wzywa UE oraz władze ukraińskie i mołdawskie do przyspieszenia procesu blokowania nielegalnego handlu i zamykania kanałów przemytu w Naddniestrzu jako bezpiecznej przystani dla przemytników, która była wykorzystywana przez przestępców i oligarchów oraz służyła wzmocnieniu wpływów Rosji i była jednym z głównych czynników przedłużających konflikt;

Postanowienia instytucjonalne

133. z zadowoleniem przyjmuje wynik szczytu UE–Ukraina z 6 października 2020 r., pierwszego dwustronnego szczytu odbywającego się fizycznie w Brukseli od czasu wybuchu pandemii COVID-19, oraz jasne deklaracje obydwu stron w sprawie ciągłego zobowiązania do wzmocnienia stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej Ukrainy z Unią Europejską;

134. z zadowoleniem przyjmuje wyniki bieżących posiedzeń oraz działań w ramach dialogu im. Jeana Monneta na rzecz pokoju i demokracji Parlamentu Europejskiego z Werchowną Radą Ukrainy oraz w pełni popiera jego kontynuowanie; jest przekonany, że wzmocnienie parlamentarnej kultury dialogu zapewni silną, niezależną, przejrzystą i skuteczną Werchowną Radę Ukrainy, o zasadniczym znaczeniu dla demokratycznej i europejskiej przyszłości kraju, która jest zgodna z aspiracjami ukraińskich obywateli;

135. zachęca Werchowną Radę do aktywnego kontynuowania swojej reformy instytucjonalnej, która ma między innymi na celu zwiększenie zdolności i jakości procesów ustawodawczych, nadzoru politycznego nad władzą wykonawczą oraz przejrzystości i odpowiedzialności względem obywateli, w celu usprawnienia przyjmowania projektów ustaw dotyczących wdrażania układu o stowarzyszeniu, a także do ustanowienia gwarancji instytucjonalnych, aby blokować ustawodawstwo stojące w sprzeczności ze zobowiązaniami na mocy układu o stowarzyszeniu, na przykład dzięki wzmocnieniu roli Komisji Integracji Europejskiej, której opinie powinny być wiążące; podkreśla znaczenie ciągłej współpracy Parlamentu Europejskiego z Werchowną Radą, aby zapewnić wsparcie takiemu procesowi reform; podkreśla znaczenie kontynuowania współpracy międzyparlamentarnej i kontaktów międzyludzkich w możliwie najlepszy sposób w kontekście pandemii COVID-19;

136. podkreśla znaczenie dalszego wsparcia misji doradczej Unii Europejskiej (EUAM) na Ukrainie oraz jej roli w reformie cywilnego sektora bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje otwarcie biura terenowego w Mariupolu, oraz liczy na osiągnięcie konkretnych rezultatów, zgodnie z mandatem misji; wzywa Komisję do zintensyfikowania swoich wysiłków w zakresie wzmacniania zdolności ukraińskich władz zaangażowanych we wdrażanie układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu; wzywa Komisję do opracowania narzędzi koniecznych do wsparcia ciągłego dostosowywania się Ukrainy do dorobku prawnego UE, zgodnie z odpowiednimi decyzjami podjętymi podczas 22. szczytu Ukraina–UE;

137. ponawia swój apel o utworzenie Uniwersytetu Partnerstwa Wschodniego na Ukrainie; wzywa instytucje unijne do wzmocnienia i rozszerzenia programów szkoleniowych dla ukraińskich prawników, którzy chcą się specjalizować w prawie Unii, oraz do wzmocnienia zdolności Ukrainy do uczestnictwa w programie „Horyzont Europa”, między innymi w celu pobudzenia kontaktów międzyludzkich oraz współpracy akademickiej i edukacyjnej między UE i Ukrainą;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

138. z zadowoleniem przyjmuje unijne wsparcie na rzecz budowania zdolności instytucjonalnych i kursów szkoleniowych ukraińskich urzędników służby cywilnej organizowane przez Kolegium Europejskie w Natolinie;

139. wzywa wszystkie instytucje UE, państwa członkowskie i ukraińskie władze do opracowania kampanii lepiej informujących obywateli o szansach wynikających z inicjatywy Partnerstwa Wschodniego oraz wdrażania układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, podnoszących świadomość na temat korzyści wynikających z bliższego stowarzyszenia i łączących je z pozytywnymi zmianami na rynkach pracy na Ukrainie i w innych krajach stowarzyszonych; zachęca władze ukraińskie do lepszego informowania obywateli Ukrainy o korzyściach wynikających z układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu oraz pomocy unijnej oraz do zwiększenia wysiłków w celu zagwarantowania, że możliwości związane z układem o stowarzyszeniu / pogłębioną i kompleksową umową o wolnym handlu, oraz pomoc i programy UE dotrą do szczebla lokalnego, w tym do odległych części kraju, w szczególności do obszarów wiejskich, tak aby umożliwić mieszkańcom dążenie do pozytywnych zmian w ich społecznościach;

140. pochwała ukraińskie społeczeństwo obywatelskie, młodych ludzi i organizacje obywatelskie za ich działania we wszystkich obszarach życia publicznego i politycznego, oraz w szczególności za ich wsparcie na rzecz wdrażania układu o stowarzyszeniu / pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu, uwzględnianie wyzwań wynikających z pandemii COVID-19, zwalczanie kampanii dezinformacyjnych, pomoc i wsparcie dla osób wewnętrznie przesiedlonych i innych wrażliwych grup oraz zwiększanie odporności społeczeństwa i umiejętności korzystania z mediów wśród ukraińskiej ludności; zachęca ukraińskie instytucje rządowe na szczeblu centralnym i lokalnym do dalszego promowania ścisłej współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, w tym zwiększenia wsparcia finansowego na rzecz jego działań; wzywa Komisję do nadania priorytetu wsparciu tych organizacji pozarządowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie program Instrumentu na rzecz Społeczeństwa Obywatelskiego o wartości 20 mln EUR, który będzie wspierać wzmocnienie zdolności organizacji społeczeństwa obywatelskiego do uczestnictwa w procesach decyzyjnych i życiu publicznym; wzywa ukraińskie władze, w świetle szeregu projektów ustaw o funkcjonowaniu i pracach organizacji społeczeństwa obywatelskiego, by nie przyjmowały żadnych przepisów, które nie są zgodne z krajowymi i międzynarodowymi zobowiązaniami Ukrainy w zakresie praw człowieka oraz by zagwarantowały funkcjonowanie społeczeństwa obywatelskiego bez nadmiernych ingerencji;

o

o o

141. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także prezydentowi, rządowi i parlamentowi Ukrainy oraz prezydentowi, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej;
